هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان ومال جهاد کردند محققاً آنان رابه راه خویش هدایت
مي کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

دور هفتم | سال پنجم | شمارهٔ چهاردهم | چهارشنبه ۲۸ سرطان ۱۳۸۵ | ۲۲ جمادی الآخر ۱۴۲۶ — | July 19 , 2006

د عالمانو د شورا زړه ور اقدام
ص۲

غرض ورزان و نا آگاهان، کرزی را تنها ساخته اند
ص۲

پژوهش بر عقل گرایی و اندیشه محوری در قرآن کریم
ص۷

طالبان ولسوالی گرمسیر هلمند را گرفتند

دولت جنگ روانی را می بازد

دیروز دولت پذیرفت که طالبان ولسوالی گرمسیر در ولایت هلمند را از نیروهای دولت گرفتند و اما طالبان مدعی شدند علاوه بر این ولسوالی ولسوالی دیگر این ولایت را به نام ناوه نیز از تصرف نیروهای دولت گرفته اند ولی دولت تا هنوز این مسأله را تأیید نکرده است.

سخنگوی وزارت داخله گفت که نیروهای لشکر طیبه و جمعیت علمای اسلام پاکستان در این حملات به گونه یی گسترده حضور داشتند و پس از تصرف ولسوالی گرمسیر پرچم افغانستان را فرود آردند و بر جای آن پرچم های این دو حزب پاکستانی را برافراشتند.

کریم رحیمی سخنگوی ریاست جمهوری دربارهء این حادثه گفت: نیروهای دولت پس از شانزده روز مقاومت بی نظیر و استوار و متانت در برابر نیروهای طالبان مجبور شدند ولسوالی گرمسیر را ترک کنند. نیروها عبارت از چهل پلیس بودند که با اندکترین امکانات و نداشتن سلاح ثقیل توانستند شانزده روز مقاومت کنند. با این حال آنان در برابر طالبان شکست نخوردند بلکه به یک عقب نشینی دست یازیدند.

این سخنان را رحیمی در حالی می گوید که بیش از سی کشور جهان زیر لوای ناتو در افغانستان خاصتاً در جنوب از جمله ولایت هلمند حضور چشم گیر دارند و در کنار آنان نیروهای ائتلاف هم موجودند.

بسیاری از تحلیلگران به این باور هستند که با این گونه تحلیل های رسمی از حوادث نظامی طالبان با گرفتن مناطق کوچک، معرکه های بزرگ جنگ روانی را می برد.

سران گروه هشت با صدور بیانیه یی به نشست خود پایان داد

در این نشست مسائل مهم جهان از جمله بحران لبنان مورد بررسی قرار گرفت

ص۳

پوتین که ریاست اجلاس سنت پترزبورگ را بر عهده داشت، خواهان پایان دادن فوری به خصومت های اسرائیل و لبنان شد و گفت: ما انتظار داریم همه طرف های درگیر فوراً به اعمال نظامی خود پایان دهند، زیرا این نقطهء آغازین حل و فصل همه مشکلات است

دولت و امر به معروف و نهیٔ از منکر

ص۳

اعلامیهء جمعیت اسلامی افغانستان در

نکوهش حملات اسرائیل بر لبنان

جنگ افروزی اسرائیل در این چند روز اخیر در لبنان همزمان با ادامه، جنگ های ویرانگرانه و خون ریزانه، آن در غزه گویای این حقیقت است که اسرائیل نمی خواهد شاهد خاور میانه یی باشد آرام و با ثبات.

این عملیات وحشیانه، اسرائیل در لبنان و فلسطین اگر از یک سو چهره و ماهیت جنگ افروزانه، اسرائیل را به نمایش می گذارد، از سوی دیگر بیانگر این حقیقت است که این کشور معیاری جز معیار زورگویانه خویش در حل قضایای منطقه یی به هیچ معیار دیگری باور ندارد.

جمعیت اسلامی افغانستان در حالی که ارتکاب چنین جنایات ویرانگرانه و خونریزانه یی را که توسط نظامیان اسرائیل صورت می پذیرد محکوم و نکوهش می کند، به این باور است که صلح و ثبات در خاورمیانه بدون دست برداشتن اسرائیل از تجاوز و اعمال فشار برقرار نخواهد شد.

کدام منطق انسانی قبول خواهد کرد که اسرائیل به خاطر یک اسیر در فلسطین و دو اسیر در لبنان به چنین جنایتی دست یازد

در حالی که چندین هزار اسیر فلسطینی و لبنانی در سلول های زندان های اسرائیل مظلومانه به سر می برند. و این سیاست یک بام و دو هوا هرگز به نفع صلح و ثبات در منطقه تمام نخواهد شد.

جمعیت اسلامی افغانستان به این باور است که در شرایط خاص کنونی اگر مجامع بین المللی به ویژه شورای امنیت ملل متحد تصمیم مناسب و عادلانه یی را در این راستا اتخاذ نکنند، بدون شک بحران نه تنها در منطقهء خاورمیانه فروکش نخواهد کرد که این بحران مناطقی دیگری از جهان را نیز تحت الشعاع خود قرار خواهد داد.

ما در حالی که خواهان تصمیم و فیصلهء قاطعانه و عادلانهء شورای امنیت ملل متحد در این راستا هستیم از همه کشورهای عربی و اسلامی و جامعهء جهانی می خواهیم که در این راستا گام های مسؤولانه بردارند و دست تجاوز اسرائیل را از سر مردمان بی دفاع فلسطین کوتاه سازند.

همچنان جمعیت اسلامی افغانستان از دولت، حکومت و پارلمان افغانستان می خواهد که جهت پایان بخشیدن به این فاجعهء انسانی به تلاش های بین المللی بپیوندند و سعی کنند تا اسرائیل سرجای خودش بنشیند.

با احترام

جمعیت اسلامی افغانستان

دفتر مرکزی / کابل

رامسفلد در نامه یی سرگشاده به مردم افغانستان:

آمریکا همچنان به حمایت خود از افغانستان ادامه خواهد داد

به گزارش خبرگزاری "مهر" به نقل از خبرگزاری فرانسه، دونالد رامسفلد وزیردفاع آمریکا در اقدامی بی سابقه نامه یی سر گشاده به مردم افغانستان نوشت و در آن حمایت خود را از این کشور در زمانی که در سخت ترین لحظات به سر می برد ، اعلام کرد.

در این نامه که پس از دیدار رامسفلد در ۱۲ جولای از افغانستان منتشر می شود ، به پیشرفت های سیاسی ، اقتصادی و امنیتی که از زمان سقوط طالبان در اواخر سال ۲۰۰۱ در این کشور حاصل شد و انتصاب حامد کرزی رئیس جمهوری و دولت این کشور و نیرو های ناتو و ائتلاف به رهبری امریکا اشاره شده است.

دراین نامه بر حمایت آمریکا از افغانستان در میان نگرانی هایی مبنی بر این که این کشور از دستورکار جهان به دلیل بحران های فزآینده عراق و خاورمیانه حذف شده، تأکید کرده است.

در این نامه از مشارکت ناتو در افغانستان قدردانی شده و این اقدام را در جهت تقویت کمک های نیروهای ائتلاف و آمریکایی قلمداد کرده است.

دراین نامه آمده است": در حقیقت با حضور ناتو، افغانستان نه تنها حمایت آمریکا را خواهد داشت بلکه ۲۵ دوست جدید خواهد داشت که هر یک متعهد به موفقیت مردم افغانستان هستند.

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تاسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر

آدرس : کابل– چهار راهی زنبق ـ هتل و رستورانت زنبق طلائی صندوق پستی : ۲۲۶
شمارهٔ تلفن: ۰۷۰۲۸۵۱۳۹
Website: www.mujahid1357.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo. com

د عالمانو د شورا زړه ور اقدام

لاروی

د افغانستان د عالمانو شورا، چې شیخ الحدیث مولوی فضل الهادی شینواری یې مشری کوي او دولت له مالي ملاتړه هم برخمن ده، د سرطان په ۲۱ مه ولسمشر کرزی سره په لیدنه کې په لسو مادو کې یو پریکړه لیك ولوست، چې دوه مادې یې ډیرې د پام وړ دي:

په کابل کې د جوزا د اتمې د پېښې اصل مسوولین یې بهرنیان ښودلي او د هغوی محاکمه یې غوښتې او که داسې و نه شي د دولت قانوني حاکمیت تر پوښتنې لاندې راځي. بل دا چې د غزې پر ترانګې یې د اسرائیلو یرغل غندلی او له نړیوالې ټولنې یې غوښتي، چې اسرائیل دېته اړ کړي چې له خپلو تیریو څخه لاس واخلي او د ستونزې حل ته مناسبه لاره ولټوي.

عالمان د ټولنې په لارښوونه کې بنیادي ونډه لري او په روایتونو کې هغوی د پیغمبرانو وارثان ښودل شوي دي، او د ۱۳۸۱ راهیسې، چې په هېواد کې د نظام جوړونې بهیر روان دی؛ نو په ریښتیا، چې د عالمانو شورا په دې بهیر کې تر ډېره حده خپل مسوولیت ترسره کړی دی او په دې لاره کې د دې شورا یو شمیر جید او نامتو عالمان شهیدان شوي دي چې دا سربښندنې د افغانستان د نظام جوړونې په تاریخ کې په زرینو کرښو کښل کیږي.

د هېواد د ثبات، خمکنې بشپړتیا او امنیت د ښمنان زمونږ یو شمیر غولېدلي په دینې احساساتو را پاروي په داسې حال کې چې زمونږ ولس د لویې جرګې له لارې نه ځانته اساسی قانون جوړ او دولت یې اسلامي جمهوریت ونوماوه او په حقیقت کې نن چې ملی اردو او ملی پولیس د ترهګرو په مقابل کې جنګیږي. د اسلامی نظام د تثبیت او په

دینی او هېوادنی روحیه د دغسې علماوو پر فتوا جنګیږي او په دې لاره کې وژنه یې شهادت او ژوندي یې غازیان دي.

دا چې د هېواد دښمنانو ته له پولو اخوا دینی روحیه د ناوړه اهدافو لپاره ورکول کیږي او زمونږ قوتونه هم په دینی روحیه له هغوی سره مبارزه کوي، چې په ډول ستونزمنه مبارزه کې د افغانستان د عالمانو د شورا ونډه ښه ځلیدای شي؛ په دې مبارزاتي بهیر کې د عالمانو شورا په مناسبو مواقعو کې څرګند دریځونه نیولی او پر دې سربېره پر دولت نیوکې او ورته د حل لارې هم ښودلې دي او د هېوادوالو دا طمع ده، چې فعالیتونه او لارښوونې یې ډېرې ګړندۍ شي.

او د دې فعالیتونو یوه بیلګه یې د سرطان د ۲۱ مې پریکړه لیك دی، چې د هېوادوالو ملی غرور او شلمه یې هسکه کړه او دولت ته یې سپارښتنه کړې، که د جوزا د اتمې د پېښې بهرنې مسوولین دلته محکمه نه شي؛ نو قانوني حاکمیت یې تر پوښتنې لاندې دی.

د عالمانو د شورا له خوا په څرګندو الفاظو د بهرنیو مسوولینو محاکمه کول رابښيي چې زمونږ عالمان له اوسنیو شرایطو نه د نظام جوړونې او هېواد رغاونې لپاره ګټه پورته کول غواړي نه دا چې زمونږ هېوادوال د نړیوالې ټولنې د ځینو د هوسونو او بې لارېو ښکار شي او دا پریکړه ټولو دینی مبلغینو ته لاره خلاصوي، چې د منطق او سیاسي دلایلو له لارې ته مسایل وڅیړي او حل لارې پیدا کړي او هم پریکړه لیك د دې مخه نیسي چې که هر عالم په کوم جومات یا محفل کې خبرې کوي او پر دولت نیوکې کوي او د حل لارې ښيي؛ نو مبادا چې د مخالف ټاپه پرې ولګول شي.

افغانستان د اسلامی نړۍ یوه برخه ده، او جهاد یې د نړۍ سیاسي او نظامی معادلې ډېرې وړې کړې او پرجهادي ټوله نړۍ، وياړي؛ نو ځکه داسې یو ملت، چې د نړۍ ټول مسلمین ترې په اذهانو کې یو ښه انځور لري د ظالم او مظلوم، یرغل او دفاع په حالاتو کې ترې مظلومین په تیره بیا مسلمان مظلوم تمه لري، چې یو ډول دفاع ترې وشي که ژبنی وي یا مادي یا له وسې یې چې هر څه پوره وي؛ نو ځکه د عالمانو شورا دا نړیوال سیاسی مسوولیت تر سره کړ او پر غزې یې د اسرائیلو برید وغانده. او دا مونږ ته رابښيي که څه هم مونږ له ترهګرو سره په مبارزه کې بوخت یو او زمونږ عالمان شهیدانوي، ښوونځي سوځوي؛ خو بیا هم د فلسطین په باب مو د زړه درد اظهار کړ او یرغل مو وغند چې له وسې مو پوره وه او خوان نسل ته دا دریځ ښیي چې باید د نړۍ له ټولو ښوزلیو او په تیره بیا مظلومو مسلمانونو څخه تر وسې وسې دفاع او ننګه وشي. حتی دا مخه خلاصه شوه، چې هېوادوال د رسمي لارېونو له لارې نه پر غزې او لبنان تیری وغندې. او دا پریکړه، په اسلامی نړۍ کې د افغانستان نوم لوړوي، چې له ترهګرو سره په مبارزه کې بیا هم له خپلو دیني ورونو یو ډول دفاع کوی.

د عالمانو له شورا هیله ده، چې د دولتی ځینو ادارو د ناخوالو او نادودو له منځه وړو لپاره اغیزمنو اقداماتو لاس پورې کړي او د خپلو د چارو په مخ بیولو کې له داسې طریقو کار واخلي، چې نا دوې موسمې شي او مبارزاتی هڅې یې نوی نسل ته بیلګه شي.

غرض ورزان و ناآگاهان، آقای کرزی را تنها ساخته اند

احمد جواد

جناب حامد کرزی در نتیجهء اصرار و پافشاری مجاهدان به خصوص جبههء متحد به رهبری افغانستان آورده شد. مجاهدان بودند که با عدم پذیرش کسانی دیگری که اسم شان برده می شد، کتبی و شفاهی از حامد کرزی حمایت کردند تا به قدرت آید. در آن روزگار این گزینش بایسته و ارجمند بود. جناب کرزی امتیازاتی داشت که دیگران از آن محروم بودند.

جوان بود و توان کار داشت که در شرایط بحرانی به چنین افرادی بیشتر نیاز است و مجاهد بود که این مشخصه را دیگران نداشتند.

با مجاهدان و مردم در دوران جهاد در پیشاور محشور بود، بناء از فرهنگ وسنت ملی و میهنی عاری نگردیده بود.

انسان ساده، بی ریا و صادق بود که از تعصب و نیرنگ بازی به دور می نمود. دلسوز برای افغانستان بود و باعشق و اشتیاق خاصی در این راستا عمل می کرد. با این مشخصات مجاهدان همه او را پذیرفته و با یکپارچگی تمام در کنار او ایستاده بودند تا صادقانه، مصیبت جنگ را بزداید و وسیله یی شود در جهت تأمین وحدت ملی.

بدین گونه جناب کرزی وقتی به قدرت رسید یک لشکر میلیونی مجاهدان و ذهنیت عموم مردم مسلمان افغانستان را با خود داشت. وهمه با هم می گفتند: کرزی صاحب مسلمان و مجاهد است، صادق است، تعصب ندارد، دلسوز است و...

هیچ کس بنای مخالفت با او نداشت(جز ملا عمر والقاعده) و تا هنوز نیز با همهء نا جوانی ها و ترفند ها، کسی قصد مخالفت با او را ندارد. البته از مجاهدان چه این مردم زجر جنگ و نفاق را چشیده اند و بلای آوارگی و بی داد طالب و القاعده را تا مغز استخوان درک کرده اند و نمی خواهند اوضاع بی ثبات گردد. بناء بدون این که کرزی درایتی به خرج داده باشد، شرایط به اجبار همه را در کنار او قرار داده است و حتی این مردم آزاده به رغبت خود قوای خارجی را هم استقبال نموده اند که در کشور باشد، امنیت آورد و مدافع آقای کرزی هم باشد.

اما چرا آن محبوبیت زدوده شد، و چرا افراد و نیروها با دل ناخواسته ناگزیرند او را تنها بگذارند. سر این مصیبت در چند اصل نهفته است:

۱- شناخت ناقص، درک غلط و اعمال ناشیانهء غرب و یا نیروهای ائتلاف و آیساف.

آنها به این باور بودند که کشت بیست سالهء آنها به ثمر رسیده است. یعنی شعله ور نگهداشتن جنگ طی بیست سال و ارسال و ایجاد انواع نفاق و خشونت، و کشمکش های مداوم که در هر حال در یک جناح آن مسلمانان و مجاهد قرار داشتند، دیگر مردم را از اسلام و مجاهدان بیزار ساخته است. همین که جرقهء روشن گردد و علامتی برای زوال مجاهد به اهتزاز درآید، همه به جای این ها خواهند افتید و آنگاه در نبود مجاهدان و راهیان اسلام، می شود تمام برنامه ها را به خوبی پیاده کرد.

چنین بود که حضور نظامی در زمین و شعار جنگ سالار و عدالت انتقالی در امواج همه رسانه ها، تمام جغرافیا، فضای افغانستان را اشغال نمود. این برنامه که غرب آن را با استفاده از معلومات چند فراری و یا متعصب و یا مغرض ناآگاه از وضع وطن، طرح ریزی کرده بود، یک در صد با واقعیت جامعه انطباق نداشت.

درست است که جنگ میان مسلمانان شده بود، اما اکثر مردم ریشه های آن را تا دانست و آن که نمی دانست هم، هیچگاه نمی خواست به خاطر این عقده به غیر اسلام پناه برد. نتیجه آن شد که غرب ماند و ۱۲ نکتایی پوش و حدود ۵۰ یا شصت نوجوان افغان که برای نخستین بار افغانستان را می دیدند و می خواستند افغانستان به سان یکی از ایالت های امریکا باشد. این برنامه زیر پای جناب کرزی را که مردم حامی اش بود خالی کرد.

اشتباه دوم بر می گردد باز هم به خارجی ها و تا حدی به شخص جناب کرزی. شاید خارجی ها خواستند، اما آقای کرزی هم شایقانه عمل کرد و آن این که ارگ، وزارت ها و مقامات مهم را از وجود مجاهدین پاکسازی نمود و به عوض اینها افغان هایی را که در خارج بودند، جا به جا ساخت. خوب است این ها هم از افغانستان هستند و برای خدمت به وطن آمده اند. اما سخن در این جاست که این

کرزی از میان همه احزاب و جریان ها و شخصیت های سیاسی فقط دو جناح را در قدرت شریک کرد و از دیگران به عنوان کارمند استفاده نمود نه به عنوان شریک. آن دو گروه به اندیشه های فاشیستی و ضد ملی و ضد دینی خود معروف بودند و هستند. یکی روی تعصب ایدئولوژیک و دیگری روی تعصب قومی آن قدر به گوش کرزی خواندند که مذکور ناخود آگاه آخرین افراد را هم از دور و بر خود دور کرد

افراد (البته) به دنبال دلار سرگردان گردیدند. به فروش دارایی های دولت زیر عنوان بازار آزاد پرداختند تا در کنار خریدار شریک مؤسسه باشند یا انجوها ساختند و در کشور برای تاراج دلارهای باد آورده تاختند تا آنجا که با میلیاردها دلار می شد هفت مرتبه افغانستان را ویران و آباد کرد، هفت درصد آبادی و بازسازی صورت نگرفت. اگر مجاهد میز و کرسی و طالب موتر مؤسسه را برده بود، این گروه مؤسسه را به تمامی فروختند و بردند که مردم گفتند: خدا کفن کش های قدیم را بیامرزد.

این افراد برای توجیه اعمال خویش و یا کتمان آن؛ همیشه از خطر مجاهد صحبت نمودند. قسمی که یک جنگ زرگری و دروغین بین خود و مجاهدان ایجاد کردند و نشان دادند که آنها در خط رئیس جمهورند. این سبب گردید که آقای کرزی بازهم به دفع مدافعان طبیعی و اصیل خود بپردازد، یعنی آنچه از مجاهدان در مقامی بود، رانده شد تا میدان برای دیگران وسیع تر باشد.

اشتباه سوم این بود که کرزی از میان همه احزاب و جریان ها و شخصیت های سیاسی فقط دو جناح را در قدرت شریک کرد و از دیگران به عنوان کارمند استفاده نمود نه به عنوان شریک. آن دو گروه به اندیشه های فاشیستی و ضد ملی و ضد دینی خود معروف بودند و هستند. یکی روی تعصب ایدئولوژیک و دیگری روی تعصب قومی آن قدر به گوش کرزی خواندند که مذکور ناخود آگاه آخرین افراد را هم از دور و بر خود دور کرد.

اکنون کرزی صاحب مانده است با شماری از افراد با فرهنگ به اصطلاح، تحصیل کرده، آنهایی که آداب غذا خوردن غربی را می دانند، اینهایی استفادهء لفت و کمود را می دانند، لباس پوشیدن معاصر را آشنایند، با لباس های پریشان محلی و افغانی باعث آبرو ریزی کشور نمی شوند. آن قدر متمدن نه که وقتی در مجلس و یا کنفرانسی با خارجی ها می نشینند، از نشستن، گپ زدن، غذا خوردن و حرکات شان هرگز نمی توانید اینها را از یک امریکایی و یا فرانسوی تمیز دهید. آری جناب کرزی این همه افراد آراسته و قشنگ را که هزاران هزار دلار معاش می گیرند، در کنار خود دارد، پس تشویش در چیست؟

تشویش در این است که آقای کرزی با همهء این افراد، نهایت درجه تنهاست. روز هشتم جوزا اگر در ارگ طیاره یی می بود و اجازهء رفتن هم وجود می داشت آن وقت عملاً می دیدید که جز آقای کرزی کس دیگری در آنجا باقی نمی ماند.

آری کرزی صاحب با همهء این یاران سخت تنهاست. مصیبت دیگر این که این افراد و این مشاوران، افغانستان را مطلقا نمی شناسند، در طول همین مدت از ارگ بیرون را ندیده اند، با مردم محشور نگشته اند سر و مد و لباس و حرکات این مردم ژولیده برای آنان مشمئز کننده و غیر قابل تحمل است. بناءً هر آنچه این ها به کرزی می گویند، هر چند از سر صدق و صداقت است، اما غلط است، ناقص است. مشکل این است که افراد برخی تحصیل کرده هم هستند و آن دیپلومه های ماستری و داکتری آنها را به یک نوع اشباع کاذب رسانیده است. فکر می کنند وقتی برخی از آنها دستورات میل و دکارت و هابز را می شناسند، دیگر همه چیز را می دانند. این اشباع کاذب جهل مرکب ایجاد نموده است که در نتیجه آقای کرزی از واقعیت های کشور فراوان فاصله گرفته است. نیمهء کشور در آتش می سوزد و در نیمهء دیگر شعله ها در حال اشتعال است ولی یقیناً رئیس جمهور آن گونه که باید نیست.

تازه بعد از ۴ سال آقای کرزی می خواهد با مردم مستقیماً ببیند و واقعیات را دریابد. بازهم طرز العمل غلط است. تنظیم کنندهء همین افرادی اند که زعیمان قوم با افراد موتر را آشنایی ندارند و چند نفر را که از محیط رانده شده اند گردهم می آرند و بازهم کرزی از واقعیات ناآگاه می ماند. گذشته از این افراد شمال و شمال شرق و تا حدی شمال غرب به آسانی به کرزی صاحب رسیده نمی توانند، چرا که در دستگاه های تنظیم کنندهء جا به جایی افراد به گونه یی است که مردم آن دیار در آن دستگاه شناختی، رابطی و امکانی برای رسیدن به رئیس جمهور نمی یابند.

امیدوارم کرزی صاحب به شمول خارجی ها، اشتباه خود را دریافته باشند. درک اشتباه و اعتراف به آن نیز نشان خرد و شهامت است. مجاهدان و مردم مسلمان افغانستان در شرایط حاضر هنوز به این باورند که کرزی، باید حفظ شود و آماده اند از او به خاطر نجات کشور حمایت کنند. اگر ایشان راه ریا، تفرقه، جدایی افگنی، سربازگیری و ملیشه گیری از احزاب و غیره را رها نماید و صمیمانه برای نجات افغانستان همکاری همگان را پاسخ گوید.

دولت و امر به معروف و نهی از منکر

واقف حکیمی

دیروز اعلام شد که دولت تصمیم دارد اداره یی به نام امر به معروف و نهی از منکر ایجاد کند و این اداره را به خاطر تصویب به پارلمان تقدیم خواهد کرد.

مسالهٔ امر به معروف و نهی از منکر یکی از مسائل بسیار مهم و حساس در شریعت اسلامی تلقی می شود. به حدی که برخی از علما آن را رکن ششم اسلام خوانده اند، حتی امر به معروف و نهی از منکر در قرآن کریم به عنوان یکی از صفات همیشگی و ذاتی امت اسلامی و نیز یکی از وظایف مهم آن معرفی شده است؛ آیاتی زیاد به تعبیرهای گونه گون بر این مسأله تأکید کرده است.

قرآن کریم خصلت امت اسلامی را این گونه بیان می دارد: (کنتم خیر أمة أخرجت للناس، تأمرون بالمعروف و تنهون عن المنکر و تؤمنون بالله) "آل عمران: ۱۳"

"شما بهترین امتی هستید که برای مردم برون آورده شده است، به نکویی امر می کنید و از بدی باز می دارید و به خدا باور می ورزید". در این آیت کریمه امر به معروف و نهی از منکر به منزلهٔ خصلت ذاتی امت اسلامی بیان شده است به گونه یی که اگر این کار را انجام ندهد در فلسفهٔ وجودی اش اخلال ایجاد کرده است.

و در دو آیت پیش تر از این آیت در قرآن کریم آمده است: (ولتکن منکم أمة یدعون إلي الخیر و یامرون بالمعروف و ینهون عن المنکر و اولئک هم المفلحون) "آل عمران: ۱۰۴" در تفسیر این آیت با توجه به معنای کلمهٔ "منکم" دو رأی از سوی مفسران ذکر شده است. یکی این که من در کلمه به معنای تبعیض است یعنی گروهی باید به این کار اقدام کند و رأی دوم "من" را به معنای بیانی می داند و معنایش در این آیت این می شود که همهٔ امت اسلامی باید به این مهم، امر به معروف و نهی از منکر بپردازند و بر پایهٔ این نظر امر به معروف و نهی از منکر فریضهٔ عینی است که تک تک افراد امت را فرا می گیرد. و از جملهٔ مفسران بزرگ امام فخر رازی "من" در این آیت را من بیانی می داند.

مسالهٔ امر به معروف و نهی از منکر به حدی در اسلام از اهمیت برخوردار است که یکی از وظایف مهم دولت در جامعهٔ اسلامی پرداختن به آن شناخته شده است. در آیتی آمده است: (الذین إن مکناهم في الأرض أقاموا الصلاة و آتو الزکاة و أمروا بالمعروف و نهو عن المنکر) "حج: ۴۱"

"اینان کسانی هستند که اگر آنان را در زمین قدرت دهیم نماز را برپا می دارند و زکات را می پردازند و امر به معروف و نهی از منکر می کنند"

اما متأسفانه در طی زمان با این آموزهٔ دینی همچون بسیاری از آموزه های تمدنی دیگر اسلام چنان در بین تفریط و افراط عمل شده است که سیمای حقیقی آن در زیر ابرهای سیاه این تصرفات مغرضانه و ناشیانه پنهان مانده است.

حکومت طالبان یکی از دوره هایی است که به این ارزش دینی تیز بسیار صدمه رسانده است، به حدی که وقتی نام امر به معروف و نهی از منکر گرفته می شود فی الفور کتک و سوطه های مولوی ترابی و بر سر و روی مرد و زن کوفتن او در ذهن ها تداعی می گردد.

در حقیقت مسالهٔ امر به نیکویی و بازداشتن از بدی همان آگاهی و حساسیت جمعی جامعه است که دولت و افراد جامعه را از بازی به حقوق و ارزش های جامعه باز می دارد و کنترل جامعه بر افراد و دولت را در قانون شکنی در آن واحد توصیه می کند.

امر به معروف و نهی از منکر حق و فریضه یی است اجتماعی که نظارت به سیر انسانی امور در جامعه دارد و به حقوقی که برای افراد در جامعه های باز قایل شده اند بسیار شباهت دارد. پرداختن درست به این امر بسیار حکمت آمیز و دقیق است. این کار باید به گونه یی انجام یابد که حقوق جامعه و ارزش های متعالی آن تأمین شود اما حقوق افراد و آزادی های انسانی آنان مورد بازی و مصادره قرار نگیرد. ایجاد توفیق میان این دو خواسته یک جهان ظرافت و آگاهی در کار دارد. دولت در فهم و تطبیق این اصل تا هنوز دچار نوسانات بوده است. زمانی که دولت انتقالی کارش را آغاز کرد موضوع ارشاد را که به گونه یی بازگو کنندهٔ امر به معروف و نهی از منکر بود از نام وزارت حج و اوقاف و ارشاد برانداخت و نام این وزارت، وزارت "حج و اوقاف" شد. اما اکنون دیده می شود دولت طوعاً یا کرهاً به ایجاد اداره یی به این نام می پردازد ولی باید باید توجه داشته باشد که باز باری دیگر با این مسالهٔ بسیار حساس غیر مسؤولانه برخورد نشود. و گمان نکند این فریضه و حق اجتماعی می تواند در انحصار گروهی مربوط به دولت قرار بگیرد و آحاد جامعه از این حق، حق نقادی افراد و حکومت محروم شوند.

همان گونه که این نهاد دینی در زمان طالبان با تصرف ناشیانهٔ آنان بد تفسیر شده است، اگر در جمهوری اسلامی هم به گونهٔ شایسته بدان عمل نشود، باری دیگر نیز به گونه یی دیگر سیمایش مخدوش خواهد شد و مراد دولت نیز از تأسیس آن بر اورده نخواهد شد. لهذا دولت در این زمینه باید بسیار حساس و دقیق باشد.

همان گونه که این نهاد دینی در زمان طالبان با تصرف ناشیانهٔ آنان بد تفسیر شده است، اگر در جمهوری اسلامی هم به گونهٔ شایسته بدان عمل نشود، باری دیگر نیز به گونه یی دیگر سیمایش مخدوش خواهد شد و مراد دولت نیز از تأسیس آن بر آورده نخواهد شد. لهذا دولت در این زمینه باید بسیار حساس و دقیق باشد

سران گروه هشت با صدور بیانیه یی به نشست خود پایان داد

در این نشست مسائل مهم جهان مورد بررسی قرار گرفت

هشت کشور صنعتی جهان در نشست این هفتهٔ خود در سنت پترزبورگ به میزبانی روسیه به بررسی مسائل مهم بسیاری از جمله بحران خاورمیانه، پروندهٔ هسته یی ایران، آزمایش های موشکی کوریای شمالی، سازمان تجارت جهانی و امنیت انرژی پرداختند.

نشست سران هشت کشور بزرگ صنعتی جهان موسوم به گروه هشت شنبه آغاز شد و تا روز دوشنبهٔ این هفته در شهر سنت پترزبورگ روسیه دوام کرد.

خاورمیانه و بحران لبنان و فلسطین

هشت کشور صنعتی جهان گروه های تندرو را در بحران اخیر خاورمیانه مقصر دانستند و خواستار آزادی سربازان اسرائیلی و توقف حملات اسرائیل شدند. رهبران این کشورها با صدور یک بیانیه، بدون محکوم کردن تجاوزات ضد بشری رژیم اسرائیل به لبنان و مناطق فلسطینی و نقش این رژیم در بی ثبات کردن منطقهٔ خاورمیانه، گروه هایی مانند حماس و حزب الله را در بی ثبات کردن منطقه مقصر دانستند.

بیانیهٔ گروه هشت که توسط "آنجلا مرکل"، صدراعظم آلمان به خبرنگاران اعلام شد دربارهٔ افزایش تلفات غیرنظامیان ابراز نگرانی کرد.

رهبران هشت کشور ثروتمند جهان از اسرائیل درخواست کرده اند که ارتش خود را از نوار غزه خارج و شخصیت های سیاسی فلسطینی را رها کند. گروه هشت همچنین از اقدامات هیأت اعزامی سازمان ملل متحد به منطقه و نیز تلاش های خاویر سولانا، مسؤول سیاست خارجی اتحادیهٔ اروپا برای برقراری آتش بس در منطقه حمایت کرده است.

در این اجلاس ، رهبران دو کشور بزرگ آمریکا و روسیه که دربارهٔ موضوعات مختلفی اختلاف نظر شدید دارند، درباره بحران خاورمیانه نیز به تفاهم نرسیدند.

اما پوتین که ریاست اجلاس سنت پترزبورگ را بر عهده داشت، خواهان پایان دادن فوری به خصومت های اسرائیل و لبنان شد و گفت: ما انتظار داریم همه طرف های درگیر فوراً به اعمال نظامی خود پایان دهند، زیرا این نقطهٔ آغازین حل و فصل همه مشکلات است.

جورج بوش نیز در این باره اظهار داشت که از اسرائیل نخواهد خواست به اعمال نظامی خود پایان دهد، اما امیدوار است آتش بس هر چه زودتر برقرار شود.

در متن این بیانیه آمده است : "به این عناصر افراط گرا و کسانی که از آنها حمایت می کنند، اجازه داده نمی شود خاورمیانه را به هرج و مرج بکشانند". این بیانیه خاطرنشان می کند: "ما از اسرائیل می خواهیم از خود نهایت خویشتن داری را نشان دهد".

جالب توجه است که مقام های روسیه شنبه شب اعلام کردند که رهبران هشت کشور صنعتی جهان در آغاز اجلاس سالانهٔ خود در شهر سنت پترزبورگ، دستور کار اولیه را کنار گذاشتند و به بررسی اوضاع بحرانی خاورمیانه ناشی از تجاوزات مستمر اسرائیل به لبنان پرداختند.

تونی بلر در حاشیهٔ اجلاس سران گروه هشت در سنت پترزبورگ در گفتگو با تلویزیون بی بی سی در اظهاراتی ایران و سوریه را مسؤول بحران خاورمیانه تعریف کرد و گفت: "افراطی گرایی از جانب ایران و سوریه تغذیه می شود و این دو کشور مصمم هستند، روند دموکراسی و آزادی را در منطقه مختل سازند".

موضوع هسته یی ایران

در ابتدای اجلاس سران گروه هشت، معاون رئیس جمهوری روسیه اعلام کرد که همه اعضای این گروه در رویکرد استراتژیک خود در قبال مسالهٔ گسترش تسلیحات کشتار جمعی و برنامهٔ هسته یی ایران اتفاق نظر دارند.

سرگئی پریخودکو در یک کنفرانس خبری اظهار داشت: "من اطمینان دارم که رویکرد تمام رهبران گروه هشت نسبت به این مساله همان رویکردهای استراتژیک آنان است، یعنی ما همه مخالف گسترش نه تنها تسلیحات هسته یی، بلکه تسلیحات کشتار جمعی در جهان و پیدایش محل رشد تنش ها هستیم.

"ولادیمیر پوتین" رئیس جمهوری روسیه نیز پس از دیدار با همتای آمریکایی خود تاکید کرد: باید نیاز ایران را برای برخورداری از فناوری هسته یی درک کنیم.

پوتین افزود: باید نگرشی متوازن اتخاذ کرد و منافع مردم ایران را در نظر گرفت و تمایل آنها برای توسعهٔ صنایع هسته یی مدرن ازجمله تکنولوژی هسته یی را در نظر گرفت.

وی همچنین خواستار اتخاذ رویکردی شد که در آن تمام طرف های گفتگوکننده بتوانند در آن سهیم باشند.

پوتین بدون این که به تحریم هایی علیه کشورهای ایران و کوریای شمالی اشاره یی داشته باشد و همچنین بدون آن که به طرف خاصی بپردازد، موضع کشورش را دربارهٔ تکثیر سلاح های هسته یی به ویژه در خاورمیانه اعلام کرد و گفت که وجود این تسلیحات به نفع روسیه نخواهد بود.

رهبران گروه هشت، موافقت خود را با ایفای نقش محوری آلمان در بحث انرژی هسته یی اعلام کردند.

دیپلمات های حاضر در سنت پترزبورگ با اعلام این مطلب افزودند: هفت کشور بزرگ صنعتی در کنار روسیه معتقدند که آلمان تنها کشوری است که برنامه هایی را در راستای مخالفت با خروج از انرژی هسته یی در دست انجام دارد.

وزیر اقتصادگفته است: افزایش شدید کنونی بهای نفت و گاز نشان داد که سیاست کشورهای گروه هشت تا چه اندازه صحیح بوده است. برای آلمان به عنوان یک کشور صنعتی بزرگ مهم است که خود را به واردات انرژی از مناطقی که ثبات سیاسی ندارند، وابسته نکند.

روسای جمهوری چین و آمریکا در ص۵

عریضهء سرگشاده خدمت جناب رئیس جمهور افغانستان

دکتر نصری حق شناس

سیرَت بزرگان کن یا رئیس یا کرزی
صخره ها گلستان کن یا رئیس یا کرزی
عقل را بزن مهمیز عشق را بکَش محمل
موج باش و طوفان کن یا رئیس یا کرزی
سینه ها همه ریش است از جفای بدکاران
دردِ خلق درمان کن یا رئیس یا کرزی
نشنود کسی این جا حرف و عرض مظلومان
خود بیا و پُرسان کن یا رئیس یا کرزی
خانه ها به یغما رفت، خون خلق شد تاراج
قطع دست دزدان کن یا رئیس یا کرزی
واستان و کیفر ده رشوه خوار و موذی را
پیشه حکمِ قرآن کن یا رئیس یا کرزی
خودسری بزن برهم، خودسران به دام افگن
پاک ملک افغان کن یا رئیس یا کرزی
عزم و همت مردان کارها کند آسان
وقت رفتهٔ جُبران کن یا رئیس یا کرزی
شد وطن به خون اندر از نفوذ زالوها
دفعِ این لئیمان کن یا رئیس یا کرزی
تخمِ خاین و جانی قطع ساز از ریشه
کار راد مردان کن یا رئیس یا کرزی
حرف روی کاغذ را ارزش و بها نبود
خیز و قصد میدان کن یا رئیس یا کرزی
خیمه زن سوی صحرا عدل و دادکن بر پا
فکر مستمندان کن یا رئیس یا کرزی
دادِ داد خواه بستان، عرض بینوا بشنو
رحم بر غریبان کن یا رئیس یا کرزی
گر یکی جزا بیند دیگری شود تنبیه
قدرتت نمایان کن یا رئیس یا کرزی
مفسد و کلاه بردار، گیر و سرزنش فرما
جمله زیر فرمان کن یا رئیس یا کرزی
شُغل مملکت داری امر سهل و آسان نیست
کوشش فراوان کن یا رئیس یا کرزی
کُنج ارگ بنشستن مشکل نبزداید
ترک قصر و ایوان کن یا رئیس یا کرزی
دست و آستین بر زن درمیان مردم رو
شیوهٔ نیاکان کن یا رئیس یا کرزی
از عدو مجو یاری قدر خویشتن بشناس
اتکاء به یزدان کن یا رئیس یا کرزی
سخت می کند بیداد فقر و فاقه و بدعت
یک نگه به انسان کن یا رئیس یا کرزی
نیست جز تبه کاری، طرز و شیوهٔ جاری
ترکِ این دبستان کن یا رئیس یا کرزی
بر منافع ملی پا منه تو بی پروا
ترسِ روزِ پُرسان کن یا رئیس یا کرزی
گشته مأمن اضداد آب و خاک پاک ما
رفع همچو بحران کن یا رئیس یا کرزی
سرکه وار می جوشد از تضاد این میهن
محو خشم و عصیان کن یا رئیس یا کرزی
از تعصب و تبعیض مملکت شود ویران
فتنه را به زندان کن یا رئیس یا کرزی
بهر وحدت ملی حرف و لاف کافی نیست
سعی از دل و جان کن یا رئیس یا کرزی
سرگذشت ملت ها درسگاه عبرت هاست
یاد تا جداران کن یا رئیس یا کرزی
دشمنان بسیاری در کمین بود ما را
طرد طرح شیطان کن یا رئیس یا کرزی
این وطن مسلمان است، زادگاه ایمان است
پاسِ عهد و پیمان کن یا رئیس یا کرزی

شاگردی بی سواد و استادی بی سواد تر

نقدی بر دشنامنامه یی به پیامبر صلی الله علیه وسلم

بخش دوم

عبدالأحد تارشی

گر باد وسرما می شکند دشت وگل وباغ ودرخت
سرو بلند عشق تو سبز است درپیمان من
راوش میان بحر وبر مرغ است وماهی بی حضر
توبا منی گفتا که او ، خوش زی تو در دامان من

چـون ایـن بـا صـطلاح شـعر در قالـب کلاسـیک اسـت لـذا مـا نخسـت آ ن را از دیـدگاه علم عروض مورد بررسی قـرار مـی دهیم وبعد بـه املایـش نظـری مـی افگنیم ودر نهایـت معنـایش را تدقیق می نمائیم .

ایـن باصـطلاح غـزل در بحـر رجـز مـثمن سالم سروده شده ووزن آن بایـد از مطلـع تـا مقطع ، مسـتفعلن مسـتفعلن مسـتفعلن مسـتفعلن مسـتفعلن مسـتفعلن مسـتفعلن مسـتفعلن یعنـی هشـت مسـتفعلن در هربیـت باشـد واگـر در مصـرعی یـا بیتـی ایـن اوزان مراعـات نشـود ، آن مصـرع یـا بیـت نـاقص ومعیـوب اسـت وسـكتگی دارد. در باصـطلاح شـعر ایـن آقـا، بیـت مطلـع بـا وجـود معنـی مسـخره وخنـده آورش کـه بعداً آنـرا شـرح خـواهیم کـرد ؛ دارای وزن درسـت اسـت بـدین شـرح : درمـان مـن درمـان مـن= مسـتفعلن مسـتفعلن ، آرام بخـش جـان مـن = مسـتفعلن مسـتفعلن ، بیتـو نـدارم راحتـی = مسـتفعلن مسـتفعلن ، شـهد لبـت حیـوان مـن = مسـتفعلن مسـتفعلن.. امـا در بیـت دوم ایـن وزن مراعـات نگردیـده ودر نتیجـه ،مصـرع اول ومصـرع دوم هـردو ثقالـت پیـدا کـرده انـد، زیـرا : آسـایش = مسـتفعلن کـون ومکـا = مسـتفعلن کـه درینجـا حرف نون زائد اسـت .. یـک لحظـه بـا = مسـتفعلن ، تو بـودن اس = مسـتفعلن کـه درینجـا نیـز حـرف تـا زائـد اسـت.. وامـا درمصـرع دوم ، بیتـو بهـش = مسـتفعلن ، کـه اینجـا نیـز تـای بهشـت زائـد بـوده وبـه وزن ثقالـت زشـتی بخشـیده اسـت ودر اسـت یک کویر، حـروف تـا ورا زائـد انـد زیـرا : اس یـک کـوی = مسـتفعلن اسـت وعـلاوه بـرآن در ترکیـب یـک کـویر ، اجتمـاع دو کـاف ، ثقالـت وقـبح دیگـری اسـت دریـن مصـرع! در بیـت سـوم ، مصـرع اول از نگـاه وزن نقصـی نـدارد وایـن بـدان جهت کـه باصـطلاح شـاعر صـاحب، مرتکـب یـک غلطی املائی شـده انـد و ایـن غلطـی املائـی وزن مصرع را حفظ کرده اسـت واگـر ایـن غلطـی ازبـین بـرده شـود در آنصـورت وزن ثقیـل مـی شـود وآن عبارتسـت از حـذف حـرف "هـا" از کلمـهء خانقـاه کـه آقـای بهتـرین الشـعرا آنـرا خانقـا نوشـته وبدینگونـه یـک بـار دیگـر بیسـوادی خـودرا بـه نمایش گذاشته اند.

شاید آقای شاعر متشـاعر ادعـا نمایـد کـه ایـن کـار را بخـاطر رعایـت وزن شـعر نمـوده اسـت.. آری احیاناً شعرا به چنین اقـدامی دسـت مـی یازنـد امـا چنـین کـاری در شـعری کـه سـرتاپا عیـب وزشتی است وآنهـم از شـخص بـی سـوادی کـه از شـعر وشـاعری بـویی نبـرده ، جفـا در حـق شـعر وادب وزبـان اسـت ودلیـل دیگـری بـر بیسـوادی وجهالت آقای شاعر!! مصرع دوم بیـت سـوم یعنـی " ذکر تو جاریست بر لبم ، نـام تـو اسـت قـرآن مـن " نیز از نگـاه وزن اشـکا ل دارد زیـرا: ذکـر تـو جـا = مسـتفعلن ، ری بـرلبم = مسـتفعلن مـی باشـد، لـذادر ترکیـب ری‌سـت بـرلبم ، حـروف سـین وتـا زائد هستند ودر ترکیـب نـام تواسـت، نیـز حـرف تـا زائد است زیرا تنهـا " نـام تـواس " بـروزن مستفعلن نمـائیم: آذر اگـر = مسـتفعلن ، بـت هـا شـکس = مسـتفعلن ، مـن بـت آ = مسـتفعلن ، ذر مشـکنم = مسـتفعلن آنگونـه کـه ملاحظـه مـی فرمائیـد در ترکیب بت هـا شکسـت ، حـرف تـا زائـد اسـت ودر ترکیب من بت آ، یـک حـرف ازوزن کـم اسـت کـه آقـای شـاعر مجبـور اسـت بـرای تکمیـل وزن ، کلمهء بت را بوت تلفـظ کنـد وایـن راه حـل خـوبی است زیـرا آقـای شـاعر خـرد گـرا(!) بـا شکسـتن بـت آذر بـت شـکن (!) ، عـلاوه بـر شکسـتن وزن مرتکـب اشـتباه مضـحک وتنـاقض مسـخره یـی مـی شـوند وبدینگونـه خـودرا بیشـتر ریشـخند مـی نماینـد ولا اقـل در راه حـل پیشـنهادی مـا ، بینـی خمیریـی بـرای جنـاب اشعرالشـعرا تـدارک دیـده شده چه ایـن کـار کـم ازکـم وزن یـک مصـرع از غزل بی ماننـد (!) آقـا را تصـحیح نمـوده انـدکی بـر جهالـت بـی نظیـر جنابعـالی سـرپوش مـی گـذارد ورنه ایشان کـه بـا تصـحیح اشـتباه همـهء شـعرای فارسی زبـان دردرازنـای تـاریخ شـعر وادب دررابطـه بـا شـغل آذر،همـهء آنهـارا چـه زنـده وچـه مـرده ، غرق عـرق خجـا لـت نمـوده انـد– درسـت آنگونـه که درمورد کلمـهء پیغمبـر– بـا ایـن سـوال خواننـده که مانند ایشان بیسـواد نیسـت ، مواجـه مـی شـوند کـه: خـوب.. جنـاب ! بفـرض اینکـه مطـابق آئـین خرد گرای شما آذر بـت شـکن بـود نـه بـت تـراش وماهم این را ازشـما پـذیرفتیم ، ولـی ایـن مخـالف خـرد وعقـل اسـت کـه شخصـی هـم بـت هـارا بشـکند وهـم بـت داشـته باشـد کـه شـما آن را بشـکنید !!! اینجاسـت کـه جنـاب شـاگرد اسـتا د مسـلم عصـرمی توانـد بـرای خـود بینـی خمیـری بسازد وبگویـد: نخیـر ! منظـور مـن بـت نبـود بلکـه بوت بود ومن بـوت یعنـی کفـش آذر را مـی شـکنم وچنـین شکشسـتنی ازدیـدگاه ادبیـات خـرد گـرای مـن اشـکا لـی نـدارد چنانچـه مـن چنـین غلـط خردگرایانـه را در مـورد دشـت نیـز در همـین شـهکار خـود مرتکـب شـده وگفتـه ام: " گربـاد وسرما بشکنـد دشت وگـل وبـاغ ودرخـت " ... وایـن باکی ندارد زیرا در ادبیـات مـن دشـت نیـز از جملـهء اشـیای شکسـتنی اسـت !!! و امـا ثقیـل تـرین ترکیب درین مصـرع همانـا ترکیـب " مـی شـکنم" است کـه سـخت ناهنجـار وتهـوع آور بـوده وآن را ازوزن بکلـی خـارج کـرده اسـت وشـاعر شـهکارآفرین مجبـور اسـت بـرای تصـحیح وزن ، آنـرا مشـکنم بخوانـد کـه دریـن صـورت معنـی مصـرع ، مخـالف آن چیـزی مـی شـود کـه اراده نمـوده اسـت وفکـاهی دیگـری ازآن بدسـت مـی آید! در بیت بعدی نیزکـه بیـت ششـم اسـت ، عـین اشـتباه بیـت پـنجم تکـرار شـده ، وایـن تـأ کیـدی اسـت بربـی سـوادی جنـاب شـان: آنجـا کـه مـی فرماینـد: " گربـاد وسـرما مـی شـکند دشـت وگـل وبـاغ ودرخـت" ! .. وخواننـدگان عزیـز مـی تواننـد خـود درجـهء ثقـل ایـن مصـرع را سـنجش نماینـد. خـوب .. حـالا مـی رسـیم بـه موضـوع امـلا ء ومفهوم ایـن شـهکار وارزش زبـانی آن: آنگونـه کـه قبلا بیان داشـتیم کلمـهء خانقـا بـدون "هـا" اشـتباه اسـت ولـی ممکـن اسـت مـردم عـامی آنـرا بـدین شکل نادرستش تلفـظ کننـد ، دریتصـورت مـا آقـای شاعر نابغـه را دریـن رابطـه معـذور مـی دانـیم زیـرا جناب شان نیـز عـا مـی هسـتند واز ایشـان تـوقعی بیشتر ازین نمی توان داشت!

واما شهکار اصلـی ایـن آقـا درمصـرع دوم مطلـع

ایـن آقـا درهمـان سـایتی کـه باصـطلاح مضـمونش را در مـورد اسـتاد مسـلم(!) عصـر نوشته ، باصطلاح غزلی نیز دارد که چنین است :

درمان من ، درمان من ، آرام بخش جان من
بی تو ندارم راحتی شهد لبت حیوان من
آسایش کون ومکان یک لحظه با تو بودن ست
بیتو بهشت است یک کویر ای تو همه بستان من
در مسجد ودر خانقا ، در دیر ودر آتش سرا
ذکر تو جاریست برلبم نام تو است قرآن من
شبها چه اندوهگین بود ، تاریک وبی تمکین بود
گر تو نتابی در برم ای پیکر رخشان من
آذر اگربت ها شکست ، من بت آذر می شکنم
گربشکند یاد تو کس ای تو بت ایمان من

مـی باشـد ونـه بیشـتر، در بیـت پـنجم بـازهم مـی بینیم کـه خردگرایـی ایـن آقـای خردگـرا(!) بـرای جناب شان اجـازه داده کـه وزن را لگـد مـال کننـد ! آنجا که می فرمایند :

آذر اگر بت ها شکست من بت آذر می شکنم
گر بشکند یاد تو کس ای تو بت ایمان من

مصـرع اول از نگـاه وزن ومعنـی سـخت مسخره است ونشان مـی دهـد کـه آقـا نـه تنهـا از شـاعری بـی بهـره انـد بلکـه از ناحیـهء معلومـات تاریخی نیز در جهل مطلق بسـر مـی برنـد زیـرا آذر بـت تـراش بـود نـه بـت شـکن ! بهـر حـا ل.. مـی پـردازیم بـه وزن وایـن فرمـایش شـاگرد اسـتاد مسـلم(!) ومنتقـد ادبیـات قرآنـی را تقطیـع مـی است : آنجا که مرتکـب خنـده آور تـرین غلطـی مـی شود وشـهد لـب معشـوقهءخود را ، حیـوان خـود مـی دانـد !! بـه بـه ... !! زهـی شـهکار !! جنـاب شـاعر خردگـرا (!) کـه بـا اسـتا دش هـردو ، قـرآن کـریم ایـن قلـهء بلاغـت واوج فصـاحت را مـورد تمسـخر بی خردانـه قـرار مـی دهنـد ؛ دریـن مصـرع ، کلمـهء حیـوان را بعـوض آب حیـوان اسـتعمال نمـوده وپنداشـته اسـت کـه حیـوان یعنـی آب حیـوان !! بـازهم بـه بـه !! .. کاشـکی حـافظ وسـعدی وانـوری وفردوسـی ونظـامی وسـائر شـعرای بـزرگ زبـان فارسی زنـده مـی بودنـد وایـن کشـف بـزرگ را مـی دیدند وبر این نابغـه آفـرین مـی گفتنـد !!! ایـن آقـای بی سواد نمـی دانـد کـه کلمـهء آب حیـوان ، کلمـهء ترکیبی ومرکـب از دو کلمـهء آب وحیـوان اسـت کـه هردو به تنهـایی مفـاهیم جداگانـه دارنـد وبـر دو چیـز مختلـف اطـلاق مـی شـوند ولـی از اضـافت آب بـه حیـوان وسـاختن یـک کلمـه از هـردو ،اسـم دیگـری بوجـود آمـده وبـر مسـمی دیگـری دلالـت مـی کنـد که عبارتسـت از آب زنـدگی یـا آب بقـا یـا آب حیـات یـا چشـمهء حیـوان یـا آب حیـوان یـا آب خضـر کـه همـهء اینهـا اسـمای یـک چیـز هسـتند واگـر یکـی ازایـن دوکلمـه کـه مضـاف ومضـاف الیـه هسـتند، حذف شـود در آن صـورت . کلمـهء باقیمانـده دوبـاره به همان معنی اصـلی خـود بـر مـی گـردد وبـه هـیچ صـورت معنـایی کـه از ترکیـب هـردو کلمـه بوجـود آمده بود ،از این یـک کلمـهء بـا قیمانـده بدسـت نمـی آید وبعبارت واضـح تـر هـیچ عـاقلی کلمـهء آب ویـا کلمـهء حیـوان را بصـورت منفـرد بمعنـی آب حیـات ویا آب زندگی اسـتعمال نمـی کنـد ونـه هـم مخاطـب ازایـن دو کلمـه بشـکل انفـرادی ، معنـای ترکیبـی شـان را برداشـت مـی نمایـد؛ ایـن درسـت مانـد آنسـت کـه بطـور مثـال بگـوئیم : کتـاب احمـد ایـن کلمـهء مرکـب ، دلالـت بـر یـک کتـاب مشـخص دارد نـه برهمـهء کتابهـا وآن کتـاب احمـد اسـت !.. ولی اگر هریک ازاین دوکلمـه را بـه تنهـا ئـی اسـتعما ل کنیم وبگـوئیم: کتـاب ؛ ازآن کتـاب احمـد فهمیـده نمیشود وهمچنان اگـر احمـد بگـوئیم ، بـازهم کتـاب احمد را افـاده نمـی کنـد ! بنـابرین کلمـهء حیـوان نـه بمعنی چشـمهء حیـوان ویـا آب حیـوان بلکـه بمعنـی جانور وچارپـا اسـت البتـه بشـکل خیلـی متـداول آن- واینکـه شـاعر نابغـهء عصـرما از فیوضـات اسـتادش واز برکـت آئـین خردگـرایش بـه مقـامی ازادب ودانش عروج کـرده کـه مـی توانـد ازکلمـهء حیـوان ، آب حیـوان را اراده کنـد وآن را بـدون هـراس ازاینکه مردم بـه بـی سـوادی اش خواهنـد خنـد یـد ، بـه سـایت هـای انترنـت بکشـاند : واقعـاً بـرای او واسـتادش قابـل افتخـار وبـرای شـعرای گـذ شـته وحال جای شرم اسـت کـه نتوانسـته انـدچنین کشـف بزرگـی بنماینـد واینـک ایـن کشـف نصـیب نابغـهء زمـان مـی شـود!!! آی سـعدی ! آی حـافظ ! آی عنصـری ! آی فرخـی ! آی فردوسـی ! آی بیـدل ! آی مولـوی ! کجائیـد کـه از ایـن کشـف بـزرگ اسـتفاده نمائیـد !!! .. چـرا شـما نتوانسـتید چنـین کشـفی بنمائیـد ؟؟!! ..آیـا بـازهم حـق داریـد ادعـای اسـتادی کنیـد؟! امـا ای وای بـه مـا اگـر ایـن نابغهٔ الشعرا ادعـا نمایـد کـه منظـور وی از حیـوان ، خـود حیـوان یعنـی چارپـا اسـت ونـه آب حیـوان !.. درینصورت مـا بـا کمـال عـذرخواهی ، باردیگـر نبـوغ ایشـان را مـورد تحسـین قـرار خـواهیم داد وازایـن معنی کـاملاً بکـر ومضـمون کـاملاً تـازه یـی کـه در غـزل بـی نظیـر (!) خـود بکـار بـرده انـد ، انگشـت حیرت بدندان خـواهیم گزیـد !!! ..بـازهم بـه بـه وصـد احسنت کـه چنـین مضـمون بکـری حتـی در خـاطر نیما وشاملو وسهراب وفـروغ نیـز خطـور نکـرده اسـت !!! شهد لب معشوقه ، حیوان عـا شـق! .. واقعـاً بـه بـه ! ولـی متـأ سـفانه ازیـن ترکیـب جدیـد ومعنـی بکـر ومضمون نو وسـرانجام نبـوغ بـی ماننـد نابغهٔ الشـعرا مشکل تازه یـی بـروز مـی کنـد وآن اینکـه معشـوقهء جنـاب شـان ازینکـه عـا شـقش شـهد لـب اورا بـه حیوان خود تشـبیه کـرده ، سـخت خشـمگین خواهـد شد وآنهم در حالیکـه ایـن تشـبیه ، همـهء حیوانـات را در برمـی گیـرد زیـرا کلمـهء حیـوان دریـن جـا اسـم عـام اسـت وشـامل همـهء حیوانـات از خـر وسـگ وپشـک واسپ وخرس وخوک وغیره می شود!

ادامه دارد

جنگ، ویرانی و نفت در شرق میانه

وحید مژده

جنگ مصیبت به بار می آورد. این پیامد جنگ برای اکثریت مردم یک کشور است که جنگی بر آنان تحمیل می شود. اما در کنار گروه های عظیمی از مردم آسیب دیده از جنگ، افراد و گروه های معدودی هم هستند که جنگ برای آنان کمال مطلوب است. بوی دود باروت و خون بر مشام آنان گواراتر از هر عطری است زیرا جنگ برای آنان فرصت هایی طلایی را مساعد می سازد که در حالت صلح دسترسی به آن کمتر ممکن است.

ویرانی های جنگ اگر عده یی را بی خانمان می سازد و یا از بین رفتن تأسیسات عام المنفعه و زیر بناهای اقتصادی، اگر زندگی را بر آنانی که از جنگ جان سالم یا مجروح به در برده اند تنگ تر می سازد، برای کمپنی های بزرگ زمینه ساز قراردادهای پر منفعت برای دورهٔ بازسازی پس از جنگ است.

به جنگ عراق توجه کنید. در قدم اول حمله به زیر ساخت های اقتصاد این کشور چون نظام ارتباطات و تأسیسات عام المنفعه صورت گرفت که اکثریت مردم از آن بهره می بردند. در حمله بالای تأسیسات نفتی که برای بازسازی ویرانی ها به عاید سرشار حاصله از آن نیاز بود با احتیاط بسیار عمل شد هدف این بود که پس از اشغال این کشور، در صدور نفت وقفه یی وارد نیاید. پس از سقوط صدام حسین نیز بخش اعظم از قراردادهای چندین میلیارد دلاری به کمپنی های امریکایی سپرده شد و این کمپنی ها برای ادامهٔ حیات خویش به چنین جنگی نیاز داشتند.

هر راکتی که از طرف اسرائیل به سوی لبنان شلیک می شود و هدفی را به آتش می کشد و یا ویران می کند، لب های سهامداران و صاحبان کمپنی های غربی تا بنا گوش به لبخند باز می شود. پایان هرجنگی صلح است و هر صلحی بازسازی را به دنبال دارد و این خواب خوشی است که صاحبان سرمایه در غرب در این شب و روز می بینند

همین که طرح حمله بالای افغانستان روی دست گرفته شد، تأمین نیازهای لوژیستیکی این جنگ در شمار اولویت هایی بود. این امر مهم به دوش کمپنی (هالبرتون) نهاده شد و برای این کار داوطلبی و مناقصه یی صورت نگرفت. این که چرا برای معامله یی به ارزش میلیاردها دلار، نیازی به مناقصه دیده نشد به این دلیل بود که مالک اصلی این کمپنی آقای (دیک چینی) معاون رئیس جمهور ایالات متحدهٔ امریکاست. بعد از حمله به عراق تأمین نیازهای لوژیستیکی در آن کشور را نیز همین کمپنی به عهده گرفت امسال پس از این که این کمپنی میلیاردها دلار منافع خالص از این دو جنگ به دست آورد وزارت دفاع امریکا تصمیم گرفته است تا سر از سال جدید، قرارداد با این شرکت را فسخ نماید. گفته می شود که شکایت های بسیاری در مورد تهیهٔ مواد بی کیفیت از طرف این شرکت به وزارت دفاع امریکا رسیده است.

چند سال قبل اسرائیل به ایجاد یک دولت خودگردان برای فلسطینی ها موافقت نمود. جهان غرب با این تصور که راه حلی برای قضیهٔ فلسطین در دسترس است، کمک های بزرگی به فلسطینی ها نمود تا تأسیسات دولتی و زیرساخت های اقتصادی در این خطه تهداب گزاری گردد. کمپنی های بزرگ در این عرصه مشغول فعالیت شدند که بیشتر با جهان غرب در رابطه بودند.

در لبنان نیز پس از سال ها جنگ داخلی، حالت استقرار مجدداً برقرار گردید و طرف های درگیر به صلح راضی شدند. بار دیگر برنامه های بزرگ بازسازی به ارزش میلیاردها دلار در این کشور روی دست گرفته شد. امنیت در لبنان برای بسیاری از سرمایه داران عرب تشویق کننده بود تا به سرمایه گذاری در این کشور بپردازند. لبنان بار دیگر از میان خاکستر جنگ سر بیرون کرد اما این کشور به یک ویرانی جدید برای بازسازی مجدد نیاز داشت تا خواست کمپنی های چندین ملیتی بر آورده شود.

از مدت ها قبل برنامهٔ این جنگ ریخته شده بود. قتل مرموز رفیق الحریری صدر اعظم سابق لبنان به روشنی به این منظور صورت گرفت تا نیروهای سوریه به خروج از لبنان وادار گردند. این نیروها در درهٔ بقاع در خاک لبنان مستقر بودند.

در حالی که اسرائیل در جلو چشم بی تفاوت جهان غرب، زیر ساخت های اقتصادی فلسطینی ها را مجدداً به خاک یکسان می کرد و هر روز ده ها فلسطینی کشته و مجروح می شدند، برنامهٔ حمله به لبنان آماده می شد. دیگر سوریه از خاک لبنان خارج شده بود.

جهان غرب اقدامات تروریستی اسرائیل را علیه فلسطینی ها را دفاع از خود می خواند اما این فلسطینی هایند که به وسیلهٔ اسرائیل قتل عام می شوند در حالی که یک کودک سنگ به دست فلسطینی که از خود و خانهٔ خود دفاع می کند تروریست خوانده می شود.

در زندان های رژیم صهیونیستی هزاران فلسطینی شامل زنان و کودکان زندانی اند اما سازمان های حقوق بشر در بسیاری از کشورهای غربی در مورد سکوت را ترجیح می دهند اما به اسرائیل حق می دهند تا به خاطر رهایی یک سرباز اسیر خویش صدها انسان بی گناه را بکشد و حتی یک کشور عربی را به ویرانه مبدل سازد زیرا در این کار منفع مادی نهفته است.

هر راکتی که از طرف اسرائیل به سوی لبنان شلیک می شود و هدفی را به آتش می کشد و یا ویران می کند، لب های سهامداران و صاحبان کمپنی های غربی تا بنا گوش به لبخند باز می شود. پایان هرجنگی صلح است و هر صلحی بازسازی را به دنبال دارد و این خواب خوشی است که صاحبان سرمایه در غرب در این شب و روز می بینند. معمولاً جنگ ها کوتاه مدت است اما در همین کوتاه مدت آن قدر ویرانی به بار می آید که بازسازی اش سال ها زمان می طلبد. این زمان در غرب با پول محاسبه می شود!

صاحبان سرمایه وقتی با این پیشنها مواجه می شوند که باید در شرق میانه نیروی حافظ صلح سازمان ملل مستقر گردد، به وضوح می گویند که این پیشنهاد خوش شان نمی آید زیرا این جنگ باید تا آنگاه دوام کند که امتیاز لازم را کمپنی های غربی کسب نموده باشند.

تا آنگاه که دنیای اسلام با توسل به وحدت راهی برای علاج این درد جانکاه نیافته باشد، تداوم صلح و جنگ غارتگر بود و نبود آنان خواهد بود و این سلسله تا آنگاه که آخرین قطرهٔ نفت در چاه های نفت باقی است ادامه خواهد یافت.

سران گروه هشت با صدور بیانیه یی به نشست ...

گفتگوهایی که با یکدیگر داشتند، تصمیم گرفتند به منظور تلاش برای افزایش صلح و ثبات در منطقه در مورد برنامه های هسته یی ایران همکاری نزدیک تری با یکدیگر داشته باشند.

جرج بوش و هو جین تائو همچنین تصمیم گرفتند تلاش های مشترکی را برای یافتن راه حلی بهتر برای برنامه هسته یی ایران انجام دهند.

رهبران کشورهای گروه هشت همچنین در بیانیهٔ مشترکی از ایران خواستند هرچه زودتر به بستهٔ پیشنهادی غرب پاسخ دهد و تهدید کردند در صورت پاسخ منفی ایران به این پیشنهاد، از ارجاع موضوع هسته یی این کشور به شورای امنیت حمایت خواهند کرد.

در ادامهٔ این بیانیهٔ مشترک آمده است: ما پیشنهاد ارائه شده به ایران در تاریخ ۶ جون ۱۶ سرطان را که از سوی چین، فرانسه، آلمان، انگلیس و آمریکا و همچنین حمایت نماینده عالی اتحادیه اروپا آماده شده است، قبول داریم و خواهان آن هستیم که همکاری چندجانبهٔ لازم در این زمینه انجام شود.

رهبران گروه هشت تأکید کردند: انتظار دارند که ایران به بستهٔ پیشنهادی ارائه شده پاسخی مثبت ارائه دهد.

این در حالی است که رئیس جمهوری ایران اعلام کرد این کشور در تاریخ ۲۲ آگست ۳۱ اسد به بستهٔ پیشنهادی پاسخ می دهد.

برنامه هسته یی ایران یکی از مهمترین موضوعات مورد بررسی سران جی هشت در نشست پترزبورگ بود.

آزمایش های موشکی کوریای شمالی

هشت کشور صنعتی جهان، آزمایش های موشکی کوریای شمالی را محکوم و از طرح روسیه برای ایجاد مراکز بین المللی سوخت اتمی در جهت جلوگیری از توسعهٔ بمب های هسته یی حمایت کردند.

بیانیه در مورد منع گسترش سلاح های هسته یی و با قاطعانه ترین لحن علیه کوریای شمالی توسط رهبران روسیه، آمریکا، انگلیس، فرانسه ، آلمان ، ایتالیا، کانادا و ژاپن تصویب شد.

در بیانیهٔ گروه هشت آمده است: "ما آزمایش موشک های بالستیک را در تاریخ ۵ جولای محکوم و نگرانی جدی خود را اعلام می کنیم، زیرا این اقدام صلح، ثبات و امنیت را در منطقه و فراتر از آن به خطر می اندازد."

در بخش دیگری از این بیانیه آمده است: "آزمایش این موشک ها نگرانی عمیق ما را از برنامه های سلاح های هسته یی کوریای شمالی افزایش می دهد."

این گروه همچنین از صدور قطعنامهٔ شورای امنیت سازمان ملل که تحریم های تسلیحاتی را علیه پیونگ یانگ اعمال می کند، استقبال کردند.

سازمان تجارت جهانی

رؤسا و نخست وزیران هشت کشور صنعتی جهان در نشست خود سعی کردند راه را برای پایان موفقیت آمیز مذاکرات تجاری نشست دوحه که از اواخر سال ۲۰۰۱ میلادی در پایتخت قطر در جریان است، هموار کنند. در این مذاکرات،علاوه بر سران هشت کشور صنعتی جهان، سران کشورهای برازیل، چین، هند، مکزیک و آفریقای جوبی نیز حضور داشتند.

این مذاکرات که آخرین روز نشست سران گروه هشت در سنت پترزبورگ برگزار شد، درست دو هفته پس از شکست نشست وزرای کشورهای عضو سازمان تجارت جهانی در ژنو صورت گرفت.

رئیس کمیسیون اتحادیهٔ اروپا در این باره اعلام کرد که رهبران اتحادیهٔ اروپا به مذاکره کنندگان سازمان تجارت جهانی یک ماه فرصت دادند تا دربارهٔ رؤوس کلی آزادسازی تجارت جهانی به توافق برسند.

امنیت انرژی

روسیه به عنوان یک فروشندهٔ سوخت و به منظور دلسرد کردن مصرف کنندگان برای جستجوی سوخت جایگزین، خواهان آن است تا به عنوان یک تأمین کنندهٔ قابل اعتماد سوخت شناخته شود، اما برای این منظور این کشور می تواند وابستگی هایی را به شیوه یی که اهرم های سیاسی بالقوه یی ایجاد می کند، خلق نماید.

آمریکا و عربستان سعودی و روسیه به عنوان اولین، دومین و سومین تولیدکنندهٔ انرژی در جهان و همچنین روسیه به عنوان اولین صادر کننده و آمریکا و اروپا به عنوان اولین و دومین مصرف کنندهٔ انرژی در جهان به شمار می روند.

دراین راستا، ولادیمیر پوتین "امنیت انرژی" را به عنوان مهمترین مساله در نشست سران گروه هشت مطرح کرد.

رئیس جمهوری روسیه اظهار داشت: دشوار خواهد بود که مسائل مالی، انرژی و اقتصادی را بدون هند و چین که وضعیت اقتصادی آنان به طور سریع در حال رشد است، حل وفصل کنیم.

پوتین خاطرنشان کرد: برازیل رهبر توسعهٔ اقتصادی است و در قارهٔ آمریکا، نوید بخش ترین کشور در زمینهٔ توسعهٔ اقتصادی به شمار می رود. وی همچنین در بخش دیگری از اظهاراتش گفت : هیچ کس به جز خود ما نمی داند که چطور می توانیم دولتمان را تقویت کنیم.

امنیت انرژی یکی از مقوله های مهم بین المللی است که باوجود اصرار رهبران اصلی جهان، کشورهای در حال توسعه و توسعه نیافته نتوانسته اند در مورد آن به اجماع نظر برسند.

نگاهی به نشست آتی گروه هشت

در پایان این اجلاس نیز آلمان ریاست دورهٔ آتی نشست گروه هشت را پذیرفت که این امر مورد استقبال اعضای این گروه قرار گرفت .

بر اساس گزارشهای رسیده، آلمان در جنوری سال ۲۰۰۷ میلادی به طور رسمی میزبانی این اجلاس را از روسیه تحویل می گیرد

نشست آتی گروه هشت در تابستان سال آتی میلادی در شهر "هایلیگن دام" برگزار می شود .

گفتند و ...

با امکانات بسیار اندک مقاومت کردند و دلیل آورد که تمام نیروهای دولت تنها چهل نفر پلیس در این ولسوالی بوده اند، و خبرنگاران را مخاطب قرار داد و افزود که شما بگویید این چهل نفر پلیس در برابر سلاح های ثقیل و خفیف طالبان چگونه می توانستند مقاومت کنند. اما شما فکر کنید که نیروهای دولت در این ولسوالی در برابر طالبان شکست نخورده اند، آنان عقب نشینی کرده اند!!

این استدلال های حیرت انگیز تمام نشده بود که سخنگویی دیگر اما از وزارت داخله وارد شد اما ایشان از باب دیگر در این باره سخن گفت؛ او تأسف کرد که طالبان وقتی وارد ولسوالی گرمسیر شدند پرچم افغانستان را فرود آوردند و پرچم لشکر طیبه و جمعیت علمای اسلام دو حزب طرفدار طالبان در پاکستان را به جای آن بلند کردند و گفت که در تصرف این ولسوالی از دولت نیروهای این دو حزب شرکت داشتند. پس از این دو نوبت به آقای ژنرال عظیمی سخنگوی وزارت دفاع رسید و ایشان سخنانی گفت که می شود آنها را دلیل به گفته های سخنگویان پیش از وی تلقی کرد، ایشان گفتند که در یک جامعهٔ دموکرات مانند افغانستان مردم حق دارند که بدانند در ارتش شان چه می گذرد، در جنگ چند نفر از آن کشته می شوند و چه رخ می دهد و دلیلی برای کتمان وجود ندارد و هم ما در وضعیتی قرار نداریم که حقایق جنگ را از هموطنان بپوشانیم.

شاید برای همین منطق بوده است که آقای رحیمی سعی می کند که با تکلف و گفته های متضاد هم که شده است برای از دست دادن ولسوالی گرمسیر فلسفه بتراشد گاهی آن را به قلت امکانات نیروهای دولت نسبت دهد و باری به قلت عُدد آنان و گاهی هم به نیروی فراوان طالبان و سلاح های نیرومند آنان و در پایان بگوید که این شکست نیروهای دولت نیست بلکه عقب نشینی است!! اما مردم به رغم این فلسفه بافی ها این را شکست نیروهای دولت و یک پیروزی برای طالبان می دانند در حالی که نیروهای نظامی بیش از سی کشور جهان را در کشور می بینند به قلیل خواندن عدد و عُدد نیروها می خندند و از همه مهم تر این توجیه های سخنگومآبانه را بیشتر از پیروزی طالبان در معرکهٔ جنگ گرم به سود آنان معرکهٔ جنگ روانی می شمارند.

روشنفکر کیست وچگونه باید باشد؟

پوهندوی عبدالعلی کوهی/ استاد دانشگاه کابل

قبل از همه بایست یک مفهوم قابل قبول برای روشنفکر سراغ گردد والزام هایی که می توان درمورد آن فرموله کرد بررسی شود.

به گفتهٔ روسو: جامعه شرارت تولید می کند، باید مبدأ تازه برای مسؤولیت خلق کرد. مبدأ این مسؤولیت نه فرد؛ بلکه جامعه انسانی است.

جامعه درشکل کنونی خویش ژرف ترین زخم ها را برپیکربشریت وارد آورد ه است. اما فقط جامعه می تواند و باید این زخم ها را التیام بخشد.

روشنفکر فرهنگ وتاریخ اسلام وجهان جز تازه یی نیست، درتاریخ اسلام همواره شخصیت هایی وجود داشته است که در جهت اصلاح جامعه و پیشرفت جامعه و رفاه جامعه کوشیده اند.

ابن خلدون می گفت: عصرما به کسی نیاز مند بود که تاکیفیات طبیعت وکشورها ونژادهای گوناگون را تدوین کند. ابن خلدون کوشید به آنچه ارسطو پرسش اصلی زندگی عمومی می دانست، پاسخ بگوید: "چگونه می توان به زندگی نظم بخشید" تاتنظیم کننده زندگی خوبی باشد.

فروریختن امپراطوری اسلامی به ابن خلدون نشان داد، برای تأمین هرامری در آینده سر مشق های فکری گسترده تری لازم است.

دانشمندان زیادی در اروپا وسائر مناطق جهان کوشید ه اند بر بی نظمی جامعه های خود غالب شوند.

و راه هایی را نشان دهند که نظم را به زندگی آدمی بازگرداند.

جاحظ برازنده ترین روشنفکر در چهارچوب فرهنگ عربی واسلامی است، او نقطهٔ تحولی است دردنیای عرب، اوطرز دید عربی را از احساس شاعرانه به تفکر علمی انتقال داد.

قرن نهم با جا خط به سرآمد وقرن دهم با جاحظی دیگر ابوحیان به پایان رسید.

جماعت اخوان الصفاء در حوزهٔ تفکر اسلامی درقرن دهم همان کاری را انجام دادند که جماعت فلاسفهٔ عصر تنویر فرانسه درقرن هجدهم آن را به سر رسانیدند یعنی درزمینهٔ تغییر جهت از روما نتیزم عاطفه به علمی بودن عقل و واقعیت گرایی سعی نمودند

به همین گونه جمعیت قابی درانگلستان درجهت تحول واصلاح جامعه بدون کشمکش وتشدد کارهایی انجام دادند.

به همین ترتیب ابن تیمه آن چیز که بعدها اقبال لاهوری تحت نام "احیای فکر دینی در اسلام" نام گذاشت پایه گذاری کرد؟ به نظر ابن تیمه هر نظریه تجدید نظر شده دربارهٔ سیاست باید پیام اسلامی را به همان صورتی که درفقه اسلامی تدوین یافته است اعاده کند.

نه آن که به اقتدار کسی وابسته باشد، که مسؤول اجرای سیاست درحوزهٔ اسلامی است. سید احمد درهندوستان، او بود که دانشگاه اسلامی را در علیگره تأسیس کرد تا علوم معاصر را یکجا با اسلام تدریس نماید، و سید جمال الدین و شاگردان او به همین ترتیب درترکیه، ایران وافغانستان و مصر درجستجوی چنین راهی بودند که زندگی از خوب به خوب تر تبدیل گردد .

اما روشنفکر دردمند و خسته است. مال ومتاع او افکار اوست خواه خود ابداع کرده باشد ویا از دیگران به وی نقل شده باشد، روشنفکر می کوشد، تا دیگران را راضی سازد، در راهی که او انتخاب کرده است انباز گردند.

"دموکرتیس" یونانی می گفت: او برای خود ترجیح می دهد مفکوره یی حاصل کند که منتج به پیشرفت زندگی گردد، به گونه یی که ملک پارس را زیر نگین داشته باشد.

روشنفکر انسانی است که در سر اندیشه دارد و معتقد است که آنها افکاری است که لابد باید به منظور تحول زندگی آن افکار در زندگی پخش شود؛ ولی هنگامی که می خواهد این افکار عملی گردد، بر موانع چندی مواجه می گردد که آن را از پخش و نشر باز می دارد.

ممکن است این موانع گاهی زاده و پرداختهٔ دیگران باشد و یا ممکن در وجدان خود شخص چنین موانع ایجاد گردد، طوری که قضیهٔ خود سانسوری از جبن و حیرت زدگی روشنفکر نمایندگی می کند و یا راه رسیدن به هدف نزد روشنفکر متعدد باشد و او نداند که کدام راه برگزیند و از کدام راه صرف نظر نماید. باید افکاری که روشنفکر ما می خواهد در افغانستان، پخش و عملی گردد، تشخیص گردد و موانعی که در راه نشر این افکار پیدا می شود، دریابد.

روشنفکر اصیل می کوشد دو طرف متضاد را در یک شاخهٔ واحد به جریان در آورد. این دو طرف، عبارت است از: حفظ هویت ملی، تاریخی و ارزش های دینی و اخلاقی و زندگی کردن در جهان معاصر که از خود ابزارهای جدید ارائه داشته است و با تکنولوژی جدید همراه می باشد.

تا کنون برای روشنفکران افغانستان، به جز خود شان، دیگران مساله بوده است. به گفتهٔ سارتر دوزخ دیگرانند.

اساساً انتقادی که بر روشنفکران ما وارد است، این است که آنانی که خود را به سایرین به نام روشنفکر تعارف می کنند، به همه کس و به همه چیز به نظر شک و تردید می نگرند و همه کس را مورد نقد و بررسی قرار می دهند؛ اما خویشتن را خارج از حوزهٔ نقد تصور می کنند، دیگران را به نقد کشیدن، اما خویشتن را از نقد مصون داشتن، به چنین نقدی می توان نقد

اساساً انتقادی که بر روشنفکران ما وارد است، این است که آنانی که خود را به سایرین به نام روشنفکر تعارف می کنند، به همه کس و به همه چیز به نظر شک و تردید می نگرند و همه کس را مورد نقد و بررسی قرار می دهند؛ اما خویشتن را خارج از حوزهٔ نقد تصور می کنند، دیگران را به نقد کشیدن، اما خویشتن را از نقد مصون داشتن، به چنین نقدی می توان نقد دگماتیستی گفت

دگماتیستی گفت.

از شاخصه ها و مولفه های دقیق روشنفکر بودن، همانا فرا قومی بودن آن است، روشنفکر در دایره های کوچک قوم و قبیلهٔ خود را مقید نمی سازد و از احزاب ایدئولوژی نمی سازد، در غیر آن روشنفکر خود وسیله و افزار سرکوب قرار می گیرد، چیزی که نمونه های آن را در کشور خود دیده می توانیم. در افغانستان در دههٔ ۶۰ قرن بیستم دو نوع روشنفکر ظهور کرد که یکی از ایدئولوژی توتالیتر مارکسیستی تغذیه می نمود و دیگری از اندیشه های آیین مطهر اسلام، طوری که دیده شد روشنفکر مارکسیست نتوانست جامعه را به سوی تحول و دگرگونی مثبت سوق دهد و تمام سعی و تلاش آن ها در جامعهٔ افغانستان کم رنگ ساختن باورهای دینی

آن برادرانی که برای خود و فرزندان خود سرمایه اندوخته اند و در برابر منافع همه چیز را فراموش می کنند، روشنفکر گفته نمی شوند؛ زیرا آنها دردمند نیستند، در برابر ظلم و اجحاف اشک در چشمانش جاری نمی شود پس نباید روشنفکر برایش گفته شود

مردم افغانستان بود. در حالی که آنها درک نکرده اند که روشنفکری مبارزه با باورها و ثوابت ها در جامعه نیست، بلکه تشخیص عقب مانی، راهکارهای علمی و منطقی و گذار به یک جامعهٔ مسالمت آمیز و با اطمینان است. همین روشنفکران دیروزند که امروز در سنگر قومیت قرار گرفته اند و همه چیز در محور تفکر آنها بر این مدار می چرخد. از سوی دیگر لازم و درست نیست هر مسلمانی که به حوزهٔ شریعت و دین محمدی خود را منسوب می سازد، به آنها روشنفکر گفته می شود، در غیر آن ما آن قدر روشنفکر خواهیم داشت که به همه جهان کفایت خواهد کرد.

آن برادرانی که برای خود و فرزندان خود سرمایه اندوخته اند و در برابر منافع همه چیز را فراموش می کنند، روشنفکر گفته نمی شوند؛ زیرا آنها دردمند نیستند، در برابر ظلم و اجحاف اشک در چشمانش جاری نمی شود پس نباید روشنفکر برایش گفته شود اما درمیان روشنفکران کشورما سه طرز تفکر وجود دارد که اینگونه بررسی می شود:

دستهٔ اول روشنفکران کشورما، فرهنگ موروثی را معیار صحیح و غلط قرار داده، می خواهند از این راه اهداف خود را برآورده سازند و آنچه موافق این فرهنگ باشد، می پذیرند، در غیر آن مردود می شمارند.

گروه دوم فرهنگ غربی عصری را میزان صواب و ناصواب دانسته، می خواهند به عین هدف برسند و آنچه از فرهنگ اسلاف به این هدف کمک نماید، باید حفظ گردد، در غیر آن بی اعتبار گردد.

اما گروه سومی با مشکل بزرگتر از این دو مواجه اند. این گروه می خواهند هر دو طرف را در یک قالب حفظ کند، هم زندگی معاصر و هم فرهنگ نیاکان.

بدون شک دو گروه فوق مشکل را آسان ساخته است. چه گروه اول به آواز بلند می گویند: فرهنگ موروثی باید یگانه معیار رد و قبول باشد در حقیقت این گروه کار دیگری انجام نمی دهند، جز این که از عصر تمدن چشم پوشیده اند. آنها می خواهند در آغوش گذشته ها زندگی کنند و این کاری است خیلی ساده و دروازه های خود را به روی دشواری ها می بندند به سخن دیگر افراد این گروه به تعداد خود، بر رقم اسلاف و گذشتگان می افزایند و حتا یک نفر هم برتعداد و معاصران اضافه نمی کنند اما گروه دوم می خواهند بعد مسافت را پشت سر گذارند، تا در قطار غربی ها به شمار آیند. این گروه می خواهند چند میلیون انسان را از کشور جدا سازند و بر تعداد اروپایی ها و امریکایی ها بیفزایند و آن گاه است که خداوند مومنین را از شر جنگ حفظ می کند و بلای آمده به خیر می گذرد.

گروه اول از اوضاع موجود فرار کرده، به گوشه یی از گوشه های تاریخ که روزگار آن سپری شده است، پناه می برند و گروه دوم از اوضاع کنونی کشور به ستوه آمده، به کوهی از کوه های اروپا و امریکا پناهنده می شوند، تا در کنف آن از ناملایمات روزگار در امان باشند.

اما مشکل و دشواری حقیقی در کوشش های گروه سوم نهفته است که به حفاظت و صیانت خصایص ملی افغانستان به همانقدر علاقمند هستند که به عصر خود. گروه اول را افغان هایی می سازند که به اقتضاء عصر خود زندگی نمی کنند. گروه دوم از خویشتن معاصران غیر افغانستانی می سازند. جای شک نیست که گروه سوم خصایص ملی افغان ها و ایجابات عصر را یکجا منظور نظر قرار داده و می دهند و سپس از خود می پرسند که راه رسیدن به این هدف چیست؟

این مشکل ناشی از تمدن، روشنفکران کشور ما را به مبارزه می طلبد. این مشکل مخصوص کشورما نیست و گروه های سایر کشورها را که از خود تمدن باستانی دارند؛ مثل: هند، چین، ایران، مصر و.. در بر می گیرد.

این امر نسبت به آن کشورها که دارای تمدن قدیم نیست مشکل ایجاد نمی کند و نه در ارتباط به اروپا و امریکا معضله یی محسوب نمی شود، چه کشورهایی که از خود تمدن باستانی کهن ندارند، خویشتن را در برابر دو طرف نمی یابند که باید آشتی و سازش میان آنها برقرار گردد و همچنان کشورهای غربی خود را در برابر تمدنی می یابند که همین تمدن عصر خود آنهاست. اما کشورما و امثال کشورما که دارای تاریخ ممتد و پر محتوا می باشد از تاریخ، زبان، هنر و قانونگذاری علوم و قهرمانی ها مشحون است. از این محصول پر فیض، فراوان چیزهایی موجود است که با تمدن عصر ما هماهنگ است و چیزهایی نیز است که با تمدن عصر ما هماهنگ نیست، سوال این گونه مطرح می شود که چگونه می توانیم این دو شاخه را در یک جریان حیاتی به هم نزدیک سازیم.

در این جا نمی خواهم به طور ارتجاعی به جواب این پرسش بپردازم زیرا هدفم در این گفتمان این است که خواستم بحرانی را تصویر کنم که روشنفکران امروزما در خود احساس می کنند و از آن رنج می برند. در نشست های تلویزیونی روشنفکر گروه اول از دموکراسی لیبرال سخن می گوید و ادعا می کند که نباید دموکراسی مثله گردد. در عین نشست با عکس العمل شدیدی از گروه سوم روشنفکران مواجه می گردد که میان آنها طوری که دیده می شود، هیچ گونه آشتی جز تشنج و انقطاب سیاسی وجود ندارد.

این بیان جدی روشنفکران طیف های مختلف کشورماست که باید میان آنها یک مرز مشترک و ملی ایجاد گردد. طوری که دیده می شود طرفداران حفظ هویت ملی در برنامه های روشنفکران ما جایگاه خاصی دارد هر قدر این مرزها مشترک گردد و محور کوچک تر، روشنفکران به هدف خود نزدیک خواهند گردید.

معرفی نامزدان جدید شورای عالی ...

تا این که حقوق افراد تلف نشود و اگر این صلاحیت را برای دولت بدهیم اصل مفهوم قانون اساسی را ضعیف خواهد شد.

منیر دانش یک تن دیگر از استادان دانشکدهٔ حقوق دانشگاه کابل دربارهٔ پرسش های مجاهد چنین پاسخ گفت:

به همه معلوم است که قانون اساسی در هر کشور به مثابهٔ وثیقهٔ ملی آن کشور است که همه مکلفند طبق هدایات و رهنمایی رفتار خویش را مطابق به آن عیار سازند و از آن پیروی کنند.

او گفت: فصل هفتم قانون اساسی در بارهٔ قوه قضائیه تخصیص یافته است. این" قانون در مادهٔ ۱۱۶ خویش قوه قضائیه را یک رکن مستقل دولت جمهوری اسلامی افغانستان دانسته است و ستره محکمه به عنوان عالی ترین ارگان قضایی در رأس قوه قضائیه قرار داده شده است. همچنان در مادهٔ ۱۱۸ قانون اساسی شرایطی برای اعضای ستره محکمه پیش بینی گردیده است که مجموعاً در شش فقره مسائل تعیین سن، تابعیت، تحصیل، تجربه و حسن سیرت و عدم محکومیت به جرم وعدم عضویت در احزاب سیاسی را احتوا می کند.

او علاوه کرد: به همین منظور سه تن از نامزدان اعضای شورای عالی ستره محکمه که از سوی رئیس جمهور به پارلمان معرفی شده بودند به خاطر داشتن تابعیت دوگانه از طرف اکثریت قاطع مجلس نمایندگان رد گردیدند. در مورد این که این اعضا به دلیل این که قانون در مورد نداشتن تابعیت دوگانهٔ اعضای شورای عالی ستره محکمه صراحت ندارد، باید گفت که برعکس مادهٔ یک صد و هجدهم قانون اساسی در مورد صراحت کامل دارد چنانچه در فقرهٔ دوم آن آمده است که عضو ستره محکمه تبعهٔ افغانستان باشد این امر مطلق ذکر شده است و معنای آن این است که غیر از تابعیت افغانستان تابعیت کشوری دیگر را نداشته باشد زیرا یک این امر مسلم در اصطلاح علوم بشری است که آنچه مطلق ذکر شود فرد کامل آن مراد است و فرد کامل در این جا همانا تنها داشتن تابعیت افغانستان است. از طرفی دیگر در فقرهٔ ششم مادهٔ مذکور آمده است عضو ستره محکمه در هنگام تصدی وظیفه نمی تواند عضو حزب سیاسی باشد بناءً از این فقره معلوم می شود زمانی که عضویت حزب سیاسی مانع عضویت در ستره محکمه باشد به طریق اولی و عضویت دولت دیگری نیز مانع عمده تر در عضویت ستره محکمه گردد.

او می گوید: همچنان چون قوهٔ قضائیه در یک دولت قوه یی مستقل است و اعضای آن نظر به اهمیت وظایف شان پس از پایان دورهٔ خدمت همان اهمیت را دارا هستند بناءً چنانچه در ریاست جمهوری شرط قرار داده شده است که دارای تابعیت افغانستان باشد نه تابعیت دیگر از فحوای کلام نیز معلوم می شود که همان شرط نیز در عضویت ستره محکمه ضروری است یعنی تابعیت افغانستان را داشته باشد نه تابعیت کشوری دیگر را.

او افزود: همچنان در ماده های ۷۰ و ۱۲۶ قانون اساسی برای اعضای ستره محکمه اقل سن تعیین گردیده است اما حد اکثر آن تعیین نشده است ولی این به معنای آن نیست که به حد کهولت رسیده باشد چون در جاهایی دیگری ما سراغ داریم که در سن کهولت اشخاص متصدی کارهای اداری شده نمی تواند و تقاعد می کند. بناءً در ستره محکمه باید کسی که به سن کهولت رسیده باشد رئیس شده نمی تواند. همین گونه فقره سوم ماده ۱۱۸ قانون اساسی در مورد عضو شورای عالی ستره محکمه تخصص و تجربهٔ کافی در قضای افغانستان است را شرط قرار داده است زیرا کسی که دارای تجربهٔ کاری در قضای افغانستان نباشد نمی تواند به گونه یی درست آن را رهبری کند و مدتی را باید سپری کند تا او از چگونگی کارکرد در قضای کشور آگاه شود. این ها مواردی اند که در نظر نگرفتن آنها در اعضای شورای عالی نقش آشکار قانون اساسی به شمار می رود بنا بر این دولت باید در گزینش این اعضا باید مطابق قانون اساسی عمل کند نه مخالف آن.

پژوهش بر عقل گرایی و اندیشه محوری در قرآن کریم

بخش اول

عبدالرؤوف مخلص

دعوت قرآن کریم به نگرش عقلی، دعوت صریحی است که هیچ تفسیر و تأویلی بر نمی دارد، زیرا اسلام نگرش عقلی را واجبی دینی دانسته و وظایف عقلی را فریضهٔ الهی بلکه مسؤولیت حتمی گریز ناپذیری می شناسد که انسان نمی تواند از زیر بار آن شانه خالی کند و قطعاً در این باره که نیروی عقلی خود را چگونه و در چه راستایی به کار گرفته است، مورد محاسبه و باز پرسی قرار خواهد گرفت.

وقتی ما از نگرش عقلی در قرآن کریم سخن می گوییم، اقتضای بحث این است که اولاً از عقل سخن بگوییم، زیرا عقل زیر بنای نگرش است و هیچ نگرشی بدون عقل وجود ندارد، چنان که امام جوینی(متوفی ۴۷۸ هـ) می گوید:"شرط آغاز نگرش، تقدم عقل است". (۱)

عقل در قرآن کریم

لفظ"عقل" در قرآن کریم به طور مطلق نیامده است، بلکه آنچه به وفور مطرح شده، نگرش عقلی به معنای استخدام عقل در حوزهٔ تعقل و اندیشه است، چرا که عقل مجرد خود- دارای ماهیت قائم به ذات و مستقلی- نیست، بلکه آنچه هست، عملیات و فعالیتهای عقلی است که قرآن کریم دقیقا به این بخش عنایت ورزیده است. از این رو مشتقات"عقل" در ۴۹ آیه از قرآن کریم به صیغهٔ"فعلیه" آمده است:

صیغهٔ"عقلوه" یک بار.(۲)

صیغهٔ"تعقل" یک بار.(۳)

صیغهٔ"یعقلها" یک بار.(۴)

صیغهٔ"یعقلون" ۲۲ بار.(۵)

صیغهٔ"تعقلون" ۲۴ بار.(۶)

هر چند کلمهٔ"عقل" با صیغهٔ اسمیه در قرآن کریم به کار نرفته، اما مرادفات عقل مانند"لب" که جمع آن"الباب" است. و"حلم" که جمع آن"احلام" است، و"حجر"، "نهی" و"فؤاد" که همه به معنای عقل به کار رفته، به صیغهٔ اسمیه بسیار آمده است.

همچنین آیات بسیار دیگری داریم که به اعمال عقل در میدان نگرش، تدبر، تأمل و تفکر... فرا می خوانند با نگاهی استقرائی به این آیات، نتیجه می گیریم که این آیات عموماً بر پنج وجه ذیل آمده است:

وجه اول

آیاتی است که قرآن کریم در آن ها انسان ها را بر اعمال عقل- به مثابهٔ ملکهٔ فطریی که خداوند آن را در سرشت انسان آفریده است- بر می انگیزد، در این آیات ملاحظه می کنیم که قرآن کریم به داده های عقلی و فر آورده های آن اشاره می کند، مانند این آیه: "بی گمان در آفرینش آسمان ها و زمین و اختلاف شب و روز و در کشتی هایی که در دریا شناور است با آنچه که مردم از آن نفع می برند و در آبی که خداوند از آسمان فرود آورده و به وسیلهٔ آن زمین را بعد از مرگش زنده گردانیده و در آن از هرگونه جانداری پراگنده و در گرداندن بادها و در ابر رام شده در میانهٔ آسمان و زمین، نشانه هایی است برای مردمی که تعقل می کنند".(۷)

"و در زمین قطعاتی پهلو به پهلو است و بوستانهایی است از انگور و کشتزارها و درختان خرما، همانند و غیر همانند که به یک آب آبیاری می شوند، لیکن برخی از آنها را بر برخی دیگر در محصول و ثمر برتری می دهیم، بی گمان در این امر نشانه هایی است برای مردمی که تعقل می کنند". (۸)

"و مسخر گردانید برای شما شب و روز و خورشید و ماه را و ستارگان به فرمان وی رام اند، بیگمان در این امر نشانه هایی است برای مردمی که می اندیشند". (۹)

"و از میوه های درخت خرما و انگور، شکر و رزقی نیکو بر می گیرید، بی گمان در این نشانه ای است برای مردمی که می اندیشند". (۱۰)

"و از نشانه های او این است که برق را با بیم و امید به شما می نمایاند و از آسمان آبی فرود می آورد، پس به سبب آن زمین را بعد از مرگش زنده می سازد، بی گمان در این نشانه هایی است برای مردمی که تعقل می کنند".(۱۱)

در این آیات که از باب نمونه ترجمهٔ آنها نقل شد، ملاحظه می کنیم که فعل در فرمودهٔ وی: "لقوم یعقلون" بر سبیل تقریر آمده است، و تقریر عبارت است از واداشتن مخاطب بر اقرار و اعتراف به امری که در نزد وی ثابت و مسلم شده است.(۱۲)

قرآن کریم می خواهد تا عقل را در راستای ادای وظایفی که برای آن آفریده شده، رهبری و توجیه کند، و برای آن میدان پژوهش و جستجو را در پدیده های قابل مشاهده و محسوسی که مورد اعتراف همگان است، باز گشاید

بنابر این، از تأمل در این وجه در می یابیم که قرآن کریم می خواهد تا عقل را در راستای ادای وظایفی که برای آن آفریده شده، رهبری و توجیه کند، و برای آن میدان پژوهش و جستجو را در پدیده های قابل مشاهده و محسوسی که مورد اعتراف همگان است، باز گشاید.

وجه دوم

آیاتی است که به وظایف عقل و توجیه آن به سوی نگرش، بینش، تدبر، تفکر، تذکر و تفقه .. اشاره می کنند. و همهٔ اینها عملیات عقلی است که درجات آن مختلف و متفاوت است و همهٔ آنها می روند تا در عملیهٔ نگرش عقلی، به عقل حجم و ابعاد گسترده و فراگیرتری بدهند که اینک ما به هر یک از آنها اشاره یی گذرا می نماییم:

انسانی که دروازهٔ عقل خویش به سوی معرفت را بسته است، نابینا و انسانی که عقل خویش را به روی معرفت گشوده است، بیناست

۱- آیاتی که به نگرش فرا می خوانند:

قرآن کریم در(۱۲۹) آیه و در معانی و اشکال مختلف، انسان را به نگرش فراخوانده است، ازآن جمله در این آیات: "پس باید بنگرد انسان به سوی خوراک خود".(۱۳)

"پس باید بنگرد انسان که از چه چیز آفریده شده است".(۱۴)

"آیا در ملکوت و فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه که خداوند از هر چیز آفریده است، ننگریسته اند، و این که چه بسا که اجل شان نزدیک شده باشد، پس به کدامین سخن بعد از قرآن ایمان می آورند".(۱۵)

۲- آیاتی که به سوی بینش فرا می خوانند:

بینش و تأمل یکی از وظایف مهم عقل است، دعوت به بینش در راستای روشن ساختن و توضیح دعوت قرآن کریم برای نگرش عقلی قرار دارد، این دعوت در(۱۴۸) آیه مطرح شده است، مانند این فرمودهٔ باری تعالی: "و آیا در نفس های تان نگاه نمی کنید".(۱۶)

البته مراد از این نگاه کردن، نگاه چشم نیست، بلکه مراد از آن بصیرت عقلی است. البته در قرآن کریم به نگاه محسوس چشم نیز دعوت به عمل آمده است، از آن جمله در این آیه:

"آیا نگاه نمی کنند که ما آب را به سوی زمین بی گیاه می رانیم، و به وسیلهٔ آن زراعتی را بیرون می آوریم که چهار پایان شان و خودشان از آن می خورند، آیا نمی بینند؟".(۱۷)

این دعوتی است به سوی نگاه و مشاهدهٔ حسی در مظاهر حیات، یعنی در واقعیت محسوس و مشاهده شده در برابر چشم، زیرا ارزش نگاه حسی در قرآن کریم به همان اندازه است که به بصیرت و بینش عقلی بینجامد، از این جهت خدای عزوجل بر کسانی که از حواس ظاهری خود بهره نمی برند تعزیت می گوید:

"برای آنان دل هایی است که با آن فهم نمی کنند، و برای آنان چشم هایی است که با آن نمی بینند، و برای آنان گوش هایی است که با آن نمی شنوند".(۱۸)

روشن است که مراد قرآن در این آیه نفی شنوایی و بینایی حسی از آنان نیست، بلکه مراد نفی شنوایی و بینایی آنها از جهت عدم به کارگیری آن در تدبر، فهم، تبصر و تفقه است.

۳- آیاتی که به تدبر فرا می خوانند:

بایستهٔ یاد آوری است که دعوت به تدبر در چهار آیه از قرآن کریم آمده است، و تمام آنها خاص به تدبر در قرآن کریم می باشد، این آیات عبارت است از فرمودهٔ حق تعالی: "کتابی است مبارک که آن را به سوی تو نازل کرده ایم تا در آیات آن تدبر کنند و تا صاحبان خرد متذکر گردند".(۱۹)

سه آیهٔ دیگر در این باره، منافقانی را زیر سرزنش می گیرند که از تدبر در قرآن و فهم معانی آن اعراض کرده اند، زیرا از آن بیم داشتند که تدبر در آن به درخشش برهان قرآن می انجامد.(۲۰)

از این جهت، علماء اصل وقف و درنگ در برابر معانی قرآن کریم برای تدبر را وضع کرده اند.(۲۱)

۴- آیاتی که به تفکر فرا می خوانند:

قرآن کریم در ۱۶آیه به اعمال عقل و تفکر فراخوانده است که این شانزده آیه تفکر در تمام پدیده های هستی، اعم از آیات کونی، آیات انفسی، دلایل عقیدتی بر توحید، معاد و رسالت را در بر می گیرد.

خدای متعال می فرماید: "و برای شما آنچه را در آسمانها و زمین است رام گردانید. بی گمان در این امر نشانه هایی است برای مردمی که تفکر می کنند".(۲۲)

"و اوست ذاتی که زمین را گستراند و در آن لنگرگاه هایی نهاد و انهاری، و از همه ثمرات در آن دو جفت قرار داد، شب روز را در می پوشاند، بی گمان در این امر نشانه هایی است برای مردمی که تفکر می کنند".(۲۳)

"اوست ذاتی که از آسمان آبی فرود آورد که برای شما از آن آشامیدنی یی است... بی گمان در این امر نشانه هایی است برای مردمی که تفکر می کنند".(۲۴)

"بی گمان در آفرینش آسمان ها و زمین و در اختلاف شب و روز، نشانه هایی است برای صاحبان خرد، آنان که خدا را در حال قیام و قعود و بر پهلوهای شان یاد می کنند و در آفرینش آسمان ها و زمین تفکر می نمایند، پروردگارا! تو این ها را به باطل نیافریده یی، پاکی تو راست، پس مارا از عذاب دوزخ نگه دار".(۲۵)

روایت شده است که چون این آیات از سورهٔ آل عمران نازل شد، رسول خدا گریستند و فرمودند: "وای بر کسی که آنها را بخواند و در آنها تفکر نکند". در روایت دیگری آمده است: "وای بر کسی که این آیات را درمیان دوفک خود بچرخاند و در آن ها تأمل نکند".(۲۶)

آری! برای انسان کافی است که در این امثال قرآن کریم بنگرد تا گسترهٔ فکر آن شگوفا شود: "این امثالی است که آن را برای مردم بیان می کنیم تا تفکر کنند".(۲۷)

از این جهت، قرآن کریم ما را فرا می خواند تا میان نابینا و بینا مقارنه کنیم: "بگو: آیا نابینا و بینا برابرند، آیا تفکر نمی کنید؟".(۲۸)

یعنی انسانی که دروازهٔ عقل خویش به سوی معرفت را بسته است، نابینا و انسانی که عقل خویش را به روی معرفت گشوده است، بیناست.

۵- آیاتی که به عبرت گرفتن فرا می خوانند:

قرآن کریم در هفت آیه انسان ها را به عبرت گرفتن فرا خوانده است، از جمله در این آیه: "درحقیقت برای شما نشانه ای است در دو گروهی که با هم رودررو شدند، گروهی که در راه خدا می جنگند و گروه دیگری که کافر است و آنان را دوچندان می بینند، و خداوند هر که را بخواهد به نصرت خویش تایید می کند، بی گمان در این امر عبرتی است برای صاحبان بینش".(۲۹)

۶- دعوت به تفقه:

تفقه گامی در حوزهٔ عقل است که تفکر عمیق تر می باشد، زیرا"تفقه" بازده و محصول عملیهٔ تفکر است که به انسان نسبت به امور پیرامونش آگاهی بیشتری داده و او را از درک و دریافتی عمیق تر نسبت به ابعاد هستی وی و رابطه اش با کائنات بزرگ بر خوردار می سازد، چنان که او را پیوسته از بینش باز و گسترده ای بر خوردار می گرداند".(۳۰)

مادهٔ"فقه" در بیست آیه از قرآن کریم ذکر شده است، از جمله در این آیات:

"بنگر که ما چگونه آیات را (به گونه های مختلف) بر می گردانیم، باشد که ایشان تفقه کنند".(۳۱)

"ما نشانه ها را برای گروهی که تفقه می کنند، به روشنی بیان کرده ایم".(۳۲)

"برای آنان دل هایی است که با آن تفقه نمی کنند".(۳۳)

"و بر دل های شان مهر زده شده است، پس آنان تفقه نمی کنند".(۳۴)

۷- آیاتی که به تذکر فرا می خوانند:

تذکر از عملیات عقلی یی است که به نگرش عقلی بعدی وسیع تر می دهد. مادهٔ"تذکر" (۲۶۹) بار در قرآن کریم تکرار شده است، مانند این فرمودهٔ حق تعالی: "ما آیات را برای گروهی که متذکر می شوند، به روشنی بیان کرده ایم".(۳۵)

"و خداوند برای مردم مثلها می زند، باشد که ایشان متذکر شوند".(۳۶)

"و آیات خود را برای مردم بیان می کند، باشد که متذکر شوند".(۳۷)

"و آیات خود را برای مردم حاضر بر این نظرند که: "تذکر از عملیات عقلی بسیار عالی و برتر است".(۳۸)

از همین جاست که"تذکر" به خرد وزران ژرف نگر ارتباط دارد. خدای متعال می فرماید: "بگو: آیا آنان که می دانند و آنان که نمی دانند، برابرند، جز این نیست که فقط صاحبان خرد متذکر می شوند".(۳۹)

پی نوشت ها:

۱- جوینی، کتاب الإرشاد الی قواطع الأدلة فی اصول الإعتقاد، ص۱۶.
۲- نگاه، بقره/۵۷.
۳- نگاه ملک/۱۰.
۴- نگاه عنکبوت/۴۳
۵- نگاه، بقره/۱۶۴-۱۷۰-۱۷۱، مائده/۵۸-۱۰۳، انفال/۲۲، یونس/۴۲-۱۰۰، رعد/۴، نحل/۱۲، حج/۴۶، فرقان/۴۴، عنکبوت/۳۵-۶۳، روم/۲۴-۲۸، یس/۶۸، زمر/۴۳، جاثیه/۵، حجرات/۴، حشر/۱۴.
۶- نگاه بقره/۴۴، ۷۳-۷۶، ۲۴۲، آل عمران/۶۵-۱۱۸، انعام/۳۲-۱۵۱، اعراف/۱۶۹، یونس/۱۶، هود/۵۱، یوسف/۲ و ۱۰۹، انبیاء/۱۰-۶۷، مؤمنون/۸۰، نور/۶۱، شعراء/۲۸، قصص/۶۰، یس/۶۲، صافات/۱۳۸، غافر/۶۷، زخرف/۳، حدید/۱۷.
۷- بقره/۱۶۴
۸- رعد/۴
۹- نحل/۱۲
۱۰- نحل/۶۷
۱۱- روم/۲۴
۱۲- زرکشی، البرهان فی علوم القرآن ج۲، ص۳۳۱
۱۳- عبس/۲۴
۱۴- طارق/۵
۱۵- اعراف/۱۸۵
۱۶- ذاریات/۲۱
۱۷- سجده/۲۸
۱۸- اعراف/۱۷۹
۱۹- ص/۲۹
۲۰- نگاه، نساء/۸۲، مؤمنون/۶۸، محمد/۲۴
۲۱- زرکشی، همانجا ج۲، ص ۱۸۱
۲۲- جاثیه/۱۳
۲۳- رعد/۳
۲۴- نحل/۱۰-۱۱
۲۵- آل عمران ۱۹۰-۱۹۱
۲۶- نگاه کنید به متن حدیث در تفسیر قرطبی ج۴، ص۳۱۰
۲۷- حشر/۲۱
۲۸- انعام/۵۰
۲۹- یوسف/۱۱۱
۳۰- عماد الدین خلیل، کتاب "تهافه العلمانیه". مؤسسه الرساله، بیروت۱۹۸۳م ص۳۵
۳۱- انعام/۶۵
۳۲- انعام/۹۸
۳۳- اعراف/۱۷۹
۳۴- توبه/۸۷، نگاه، المعجم المفهرس لألفاظ القرآن الکریم، محمد فؤاد عبدالباقی
۳۵- انعام/۱۲۶
۳۶- ابراهیم/۲۵
۳۷- بقره/۲۲۱
۳۸- د.احمد عزت راجح، اصول علم النفس ص۳۱۷
۳۹- حارث محاسبی، عقل و فهم در قرآن متن عربی ص۲۷۵

ادامه دارد

هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان رابه راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

● مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند

● مطالب آمده مسترد نمی گردد .

● آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضاي خداوند(ج) هدف ما

حضرت محمد(ص) رهبر ما

قرآن قانون ما

جهاد راه ما

شهادت در راه خدا از علي ترين آرزوهاي ملت

دور هفتم سال پنجم شمارهٔ چهاردهم چهارشنبه ۲۸ سرطان ۱۳۸۵ ۲۲ جمادی الآخر ۱۴۲۶ – July 19 , 2006

معرفی نامزدان جدید شورای عالی ستره محکمه و جایگاه قانونی آنان

مادهء ۱۱۸ قانون اساسی شرایطی را برای اعضای شورای عالی ستره محکمه پیش بینی کرده است. مجاهد پرسش هایی را در مورد سن، تابعیت دوگانه، تجربه، کافی قضایی آنان با دو تن از استادان دانشکده، حقوق دانشگاه کابل گل رحمان قاضی و منیر دانش درمیان گذاشته است که در زیر از نظر خوانندگان عزیز می گذرد.

استاد قاضی گل رحمن قاضی استاد دانشکده، حقوق دانشگاه کابل در این زمینه چنین سخنانش را آغازید:

مادهء یکصد و هجدهم قانون اساسی افغانستان که جمعاً شش فقره را احتوا می کند صراحت کامل دارد و قابل تفسیر هم نیست به گونه یی که در فقرهء دوم این طور صراحت دارد که عضو ستره محکمهٖ باید تبعهٔ افغانستان باشد و این خود یک اصل و معیار است و زمانی که از اصل به فرع عدول می شود باید یک تصریح قانونی وجود داشته باشد لذا در این جا اصل تابعیت یگانه است و در قانون هم واضح است و در مورد عدول از تابعیت یگانه به تابعیت دوگانه باید صراحت قانونی وجود داشته باشد که ندارد چنانچه در مورد اعضای کابینه و قوای اجرائیه قانون گفته است که شخصی که دارای تابعیت دوگانه باشد، می تواند به ولسی جرگه معرفی گردد در حالی که اصل ـ داشتن تابعیت یگانه ـ در جای خود قرار دارد.

گل رحمان قاضی استاد دانشگاه کابل

منیر دانش استاد دانشگاه کابل

او می افزاید: همچنان در فقرهء ششم این ماده آمده است که عضو شورای عالی ستره محکمه در هیچ حزب سیاسی عضویت نداشته باشد این خود تقریباً تأیید کنندهء فقره دوم است به این معنی که در حقوق بین الملل اجازه داده نمی شود عضو ستره محکمه همانگونه که نمی تواند عضو حزب سیاسی باشد، نمی تواند عضو شخصیت حکمی سیاسی قوی تر به عنوان دولت نیز باشد.

او همچنان گفت: این آشکار است که هر تابعیت از خود یک سلسله امتیازات و مکلفیت ها دارد و شخص متبوع زمانی از این امتیازات استفاده کرده می تواند که مکلفیت هایش را در قبال کشوری که تابعیت آن را دارد، انجام بدهد بناء یک فردی که تابعیت دوکشور را داشته باشد همزمان مکلفیت هایش را در قبال کشورهای متبوعش انجام دهد و از امتیازات آن مستفید گردد.

او افزود: همین گونه در مادهء یکصد و بیستم قانون اساسی مطابقت قوانین فرعی وقرار داد های بین الدول و میثاق های بین المللی با قانون اساسی و تفسیر آنها از صلاحیت ستره محکمه است که همین گونه افراد در سطح رهبری آن قرار دارند بناء اگر قرار باشد یکی از اعضای ستره محکمه دو تابعیت داشته باشد پس در رابطه به تفسیر قراردادهای بین الدول چگونه موضع گیری خواهد کرد یعني به نفع کدام دولت یا تابعیت فیصله خواهد کرد بناء این خود نشان می دهد که قاضی شخصی است مستقل و به هیچ وجه نمی تواند که عضویت یک حزب سیاسی در داخل کشور را داشته باشد و یا عضویت یک شخصیت حکمی سیاسی قوی تر را به عنوان یک دولت دیگر در بیرون از کشور داشته باشد.

او در مورد صلاحیت تفسیر قانون اساسی که مربوط به کدام ارگان می شود گفت:

مادهء یکصد و بیستم یک صراحت دارد که ستره محکمه قوانین فرعی، قرار دادهای بین الدول و میثاق های بین المللی را با قانون اساسی مطابقت می دهد اما در رابطه به تفسیر که در قانون اساسی ذکر گردیده است که مراد از آن تفسیر قوانین فرعی، قرار دادهای بین الدول و قراردادهای بین المللی می باشد نه تفسیر قانون اساسی. چون تفسیر قانون اساسی معمولاً در تمام کشورها به شورای قانون اساسی و یا ارگان ثالثی که صلاحیت آن را داشته باشد سپرده می شود چناچه در مادهء ۱۵۷ قانون اساسی افغانستان کمیسیونی مستقل جهت مراقبت از تطبیق قانون اساسی پیش بینی شده که بدون شک تفسیر قانون اساسی نیز از صلاحیت همین ارگان می باشد. اما اگر قانون اساسی جهت تفسیر به ستره محکمه راجع شود باید گفت که این ارگان نیز یک ارگان دولتي است و قانون اساسی برای مهار کردن حاکمیت و اجرآت دولت است ص۶

اسرائیل در کمتر از ۲۴ ساعت بیش از ۵۰ نفر را در لبنان کشته و به حملات خود ادامه می دهد

در طول یک هفته جنگ اسرائیل در لبنان بیش ۱۳۰ نفر کشته شده اند

اسرائیل به حملات خود در لبنان و فلسطین ادامه می دهد. اسرائیل در طی هفت روز گذشته خساراتی سنگین را از لحاظ مالی و جانی بر لبنانیان وارد آورده است. تنها به قول الجزیره در طی کمتر از ۲۴ ساعت روز سه شنبه بیش از ۵۰ لبنانی جان های خود را در اثر بمباران نیروهای اسرئیل بر مناطق مسکونی لبنان از دست دادند.

اسرائیل به این کار در حالی ادامه می دهد که هیچ نهادی بین المللی و منطقه یی دربارهء اتخاذ موضعی خاص دربارهء این حملات آن نایل نگشته است.

ایهود المرت نخست وزیر اسرائیل گفت که دولت او این حملات را تا وقتی ادامه می دهد که حزب الله دو اسیر اسرائیلی و حماس یک اسیر اسرائیل را رها کنند و گفت که می خواهد ثابت کند هیچ کس نمی تواند اسرائیل را وادار به کرنش نماید.

جورج بوش رئیس جمهور آمریکا ایران و سوریه را مسؤول جنگ های لبنان خواند چون این کشور است که حزب الله را حمایت می کند. و توني بلير نخست وزیر بریتانیا نیز در سخنانی مشابه به گفته های جورج بوش ایران و سوریه را در حمایت از حزب الله محکوم کرده است.

کوفی انان دبیر کل سازمان ملل متحد خواستار اعزام نیروی بین المللی جهت تحت کنترل در آوردن اوضاع به لبنان شده است و یک چنین تقاضایی را سعود فیصل وزیر خارجهء سعودی دیروز در جدهء عربستان سعودی نیز اظهار داشت و به جستجوی راه حل عربی برای بحران لبنان و حفظ تمامیت ارضی و وحدت ملی آن کشور تأکید کرد و مداخلات غیر عربی در بحران لبنان را نکوهید، که به باور صاحب نظران مراد وی از مداخلات غیر عربی در مسالهء لبنان اشارت به موضع ایران در این مساله است. اما وزیر خارجهء اسرئیل خانم تزیپی لیونی برقراری آتش در لبنان و استقرار نیروهای صلح در مرز بین اسرائیل و جنوب لبنان را رد کرد و آن را قبل از وقت خواند.

همچنان ملل متحد هیأتی را جهت بررسی اوضاع به منطقه فرستاده است. ترکیه حملهء اسرائیل بر لبنان را غیر قابل قبول توصیف کرد و از موضع گیری غرب در این باره انتقاد کرد. ایران و سوریه دو کشوری اند که به صراحت از لبنان و حزب الله حمایت می کنند و اسرائیل را تجاوزگر می گویند.

عمرو موسی دبیر کل سازمان جامعهء عرب شرط های اسرائیل را برای آتش بس در لبنان دیکته های غیر قابل قبول خواند در حالی که جامعهء عرب در نشست دیروزی اش جهت برگزاری یک جلسهء اضطراری برای بررسی اوضاع لبنان به توافق نرسید هرچند هشت عضو آن این تقاضا را کرده بودند.

در طی این حملات اسرائیل بیش از ۱۳۰ نفر را تا هنوز کشته و بسیاری از زمینه های زندگی در لبنان را نابود کرده است. بیش از ده هزار نفر از بیم بمباران اسرائیل خانه های شان را در جنوب لبنان ترک کرده و به سوی سوریه مهاجر شده اند. و نیم میلیون نفر دیگر از خانه های خود بر آمده به باغ ها و پارک های عمومی از خوف حملات غافلگیرانهء اسرائیل پناه برده اند. یونیسیف این وضعیت را فاجعه آور خوانده است و آمریکا و ملل متحد بسیاری از شهروندان و کارمندان مقیم لبنان خود را انتقال داده اند.

در چنین حالی که حملات هوایی و زمینی و دریایی اسرائیل بر جنوب لبنان ادامه دارد، حزب الله به حملات خود بر ضد اسرائیل ادامه می دهد و تا هنوز چندین بار مناطق شمالی رژیم اسرائیل را هدف حملات موشکی قرار داده است که در یک حملهء حزب الله ۱۳ اسرائیلی کشته شدند و چندین نفر دیگر زخمی گردیدند و حسن عز الدین رئیس دفتر سیاسی حزب الله در جنوب لبنان به خبرنگار بی بی سی گفته است این سازمان تا زمانی که لازم باشد به جنگ ادامه می دهد.

گفتند و شنیدیم!

مصطفی شهری

سیاست و مهره ها

یکشنبه شب تلویزیون آریانا میز گردی داشت دربارهٔ بررسی مدت بیش از چهار سال حکومت آقای کرزی که در آن آقایان واقف حکیمی به عنوان سخنگوی جمعیت اسلامی افغانستان و عبد الکریم خرم مشاور رئیس جمهور در امور مطبوعات و دکتر عصمت اللهی کارشناس مسائل اطلاعات شرکت ورزیده بودند. آقای واقف حکیمی در بخشی از سخنانش در بارهٔ احتمال استعفا و یا کنار رفتن آقای کرزی از سمتش گفت که تغییر شخصیت ها و مهره ها نمی تواند اوضاع را تغییر بدهد بلکه باید برنامه ها و استراتژی ها دگرگون شود. تعبیر مهره ها را آقای خرم نپسندید و آن را با ادبیات سیاسی سازگار ندانست و به باور او درست نیست از رئیس جمهور و منتخب شخصیتی مانند او به مهره تعبیر کرد اما او فراموش کرده است که در ادبیات سیاسی از دیر زمان باز تشبیه سیاست به بازی شطرنج و شخصیت های آن به مهره های این بازی بسیار معمول و رایج بوده است شاید غیر مطبوع تلقی کردن این تعبیر توسط آقای خرم از این جا ناشی شده است ایشان که همهٔ مهره ها را پیاده تصور کرده اند و متوجه نبودند که در این بازی چنان که پیاده ها شرکت دارند سواره ها، اسب ها و پیل ها و شاه هم وجود دارند وهمهٔ آن ها را به تعبیر این بازی مهره می نامند این تعبیر مرا به یاد شعری از کاظم کاظمی شاعر فرهیختهء کشورمان می اندازد که سیاست را به ویژه در کشور ما به مصطلحات شطرنج چه زیبا تصویر کرده است و آن را شطرنج نامیده است، امید است این شعر را آقای خرم نیز بخوانند تا دیگر ابهامی در این نبشته برای شان دست ندهد.

این پیاده می شود آن وزیر می شود
صفحه چیده می شود، داروگیر می شود
این یکیٰ فدائ شاه، آن یکی فدای رخ
در پیادگان چه زود مرگ و میر می شود
فیل کج روی کند، این سرشت فیلهاست
کج روی در این مقام دلپذیر می شود
اسب خیز می زند جست و خیز کار اوست
جست و خیز اگر نکرد، دستگیر می شود
آن پیاده ضعیف راست راست می رود
کج اگر که می رود، ناگزیر می شود
هر که ناگزیر شد، نان کج بر او حلال
این پیاده قانع است، زود سیر می شود
آن وزیر می کشد، آن وزیر می خورد
خورد و برد او چه زود چشمگیر می شود
ناگهان کنار شاه خانه بند می شود
زیر پای فیل، پهن، چون خمیر می شود
آن پیاده ضعیف عاقبت رسیده است
هر چه خواست می شود، گرچه دیر می شود
این پیاده، آن وزیر... انتهای بازی است
این وزیر می شود، آن به زیر می شود

***

پیشروی نظامی طالبان و شیوهء جنگ روانی دولت

دیشب رسانه ها خبر دادند که طالبان بر ولسوالی گرمسیر در هلمند مسلط شدند و آنان ادعا دارند که ولسوالی ناوه را نیز در این ولایت به تصرف خود در آورده اند.

در پی نشر این خبر در تلویزیون طلوع سخنگویان دولت در ریاست جمهوری و وزارت داخله و دفاع در کنفرانس هایی خبری ظاهر شدند و فلسفه و راز تصرف این مناطق را توسط طالبان باز گفتند تا به آداب دموکراسی در یک جامعهء دموکرات عمل کرده باشند.

آقای کریم رحیمی سخنگوی رئیس جمهور دربارهء سقوط ولسوالی گرمسیر به دست طالبان گفت که نیروهای دولت با استواری و متانت شانزده روز در برابر هجوم طالبان مسلح با سلاح های ثقیل و خفیف ص۵